

საერთო გაზეთი

№28 (533) • 21 აგვისტო, 2019წ. • ოთხშაბათი • WWW.SAERTOGAZETI.GE • ღასი 1 ლარი

რა ხდება მაშინ, როცა პატრიოტიზმი ილიოტიზმში გადადის?

საქართველოს და ბიძინა ივანიშვილს ახალი დროის მხედრიონი ებრძვის

„კომსომოლ“ ხაზარაძემ ჯერ ქართველი ხალხისთვის ნელატილი ფული დააბრუნოს უკან და პოლიტიკაში შეემოსვლაზე მერა ილაპარაკოს!

უნდა აღკვეთოს თუ არა საქართველოს პარლამენტის წინ მიმდინარე აქცია, რომორც სახელმწიფო გადატრიალების მცდელობის გაგრძელება?

ისრაელი - ნიდა მიხის მოუშორებელი მავია

გაცხადებული სვედრი ანუ შეთქმულება კაცობრიობის წინააღმდეგ

შეიძლება თუ არა რუსეთის დასავლეთი ქართული სახელმწიფოს დასავლეთი გაემიწვიოს?

„ნაცვები“ გაჰყვირიან: გააგებინეთ მსოფლიოს, რას აკეთებთ რუსეთით: - იცის, ბატონო, მსოფლიომ, იცის, მაგრამ მერე რა?

რა საიდუმლოებებს ინახავს ჯეფრი ეპსტაინის „შავი უბის ნიბნაქი“?

ჩიჭაბი ჯოჯოხეთიდან

გორა გვასალია:

აკაკი ბაქრაძეს უდიდესი ავტორიტეტი ჰქონდა ეროვნული მოძრაობის დროს. მას 90-იანი წლების ილიას უწოდებდნენ. მისი ლექციებისა და მოხსენებების მოსასმენად ხალხი მოიჩქაროდა და ტევა არ იყო. მის სატელევიზიო გამოსვლებს მთელი საქართველო უსმენდა და შემდეგ ბჭობდნენ ამაზე. ბოლოს ისე საჯაყად დაემართა ბაქრაძეს, რომ მტერიც ვერ უზამდა. ქართველთა გულებში აღმართულ დიდების კვარცხლბეკიდან ბაქრაძე გაიპარა. ცხოვრებამ დასცინა მის მედასავლეთეობას და ჩალად აქცია მისგან თქმული სიტყვა.

აკაკი ბაქრაძის წინააღმდეგ

სკანდალური წერილი, რომელის თავედაყირა აყენებს ქართული ევროპეიზმის კონსეფსიას

„კომსოლოლ“ ხაზარაძემ ჯერ ქართველი ხალხისთვის ნაღვლიანი ფული დააბრუნოს უკან და პოლიტიკაში შეიშვას მერე ილაპარაკოს!

„საერთო გაზეთის“ სტუმარია არასამთავრობო ორგანიზაცია „კავკასიელი ხალხთა კონფედერაციის“ თავმჯდომარე, ანალიტიკოსი რეგიონალური პოლიტიკისა და უსაფრთხოების საკითხებში ზაქარია პასარაძე.

– ქვეყანაში დღეს მიმდინარე პოლიტიკური პროცესები, ძალზე ჰგავს 2008 წლის ომის წინ განვითარებულ მოვლენებს. ნაცხელისუფლებამ „მამა-მარჩენალ“ მაკეინის გაპარენიდან შემდგომად რომ გაწივრა საქართველო, ამაზე არაერთხელ უსაუბრიათ ჭკუასაკითხავ ადამიანებს. კოლექტიური ნაცების „ფავორიტი“ ახლა ვინაა, მისი გაპარენიდან შემდგომად რომ არ გვიპირებენ გაწივრას, უკიდურესად რომ დაბრუნდნენ რუსეთთან ურთიერთობას? შეუარაღებელი თვალთვალ კარგად ჩანს როგორ უჩინებენ რუსეთს, სამომავლო ვითარებაში ჩავვითრონ, ამ პროვოკაციების ნათელ მაგალითად შეიძლება ჩაითვალოს რუს პარლამენტარ გავრილოვთან დაკავშირებით დადგმული ფსევდოპატრიოტული „სექტაკლი“.

ჯო ბაიდენტან რომ არის და-

მაგრამ მიშამ ვერ მოიგო. რაც შეეხება გავრილოვს, ის არ იყო ნაცების ინიციატივა. ეს იყო შეცდომა, ოღონდ კონკრეტულად ვისი, ვერ მოგახსენებთ, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, გავრილოვის შემოყვანა იყო საქართველოს ხელისუფლებაში, როგორც პოზიციაში, ისე ოპოზიციაში მოკალათებული რუსეთის სპეცსამსახურებთან დაახლოებული პირების მიერ დაშვებული უდიდესი შეცდომა. მეორე საკითხია, იცოდა თუ არა დასავლეთმა ამის შესახებ, რა თქმა უნდა იცოდა, მაგრამ პროდასავლელ პოლიტიკოსებს არ მისცა საშუალება, რომ გაცილებით ადრე აუტეხათ განგაში გავრილოვის შემოსვლასთან დაკავშირებით და არ შემოეშვათ.

„ფინალი“ კარგად მოგვეხსენება. მერე მოხდა ყველაზე მნიშვნელოვანი და საინტერესო, რაც საქართველოში მიმდინარე პოლიტიკური პროცესების ახსნის საშუალებას გვაძლევს. დარბევადან მერე თუ მესამე დღეს, მმართველი პარტიის ლიდერმა განაცხადა, რომ საპარლამენტო არჩევნები პროპორციული სისტემით, ნულპროცენტთან ბარიერით ჩატარდებოდა. პოლიტიკურმა ორგანიზაციებმა: ცოცხლებმა,

ხალხის კეთილდღეობას უანგაროდ ემსახუროს. იმითომ შეუთხვლდათ პარლამენტის წინ მიმდინარე აქცია, მარტო ერთუბიანად და ცხელ გულზე პოლიტიკური აქციის დიდი ხნით წარმართვა შეუძლებელია.

ვერცერთი პოლიტიკური პარტიისგან ვერ მოვისმინეთ, რის გაკეთებას აპირებენ ხალხისა და ქვეყნის საკეთილდღეოდ, უახლოეს ექვს თვეში რა უნდა გაკეთდეს, რომ ეკონომიკამ ამოისუნთქოს. არც ფიქრობენ ამაზე, ყველას უნდა მოვიდეს ხელისუფლებაში, მთავარია ჰქონდეს სტატუსი, რომ მერე ან ბიუჯეტი მარცვოს, ან რომელიმე ბიზნესმენს გაწეწავს. პარლამენტთან მისულმა ხალხმა ნაციონალები რომ დაინახა ლიდერების „ამბლუაში“, ბევრი უკან წავიდა, მაგრამ ვინც დარჩა, მათაც ამ ბავშვების უბედურება სათაისოდ გამოიყენეს. ამისთანებს „ვიგოდნიკებს“ ვხვდებით, ჩვენი თაობისთვის ყველაზე სამარცხვინო ტერმინი, „ვიგოდნიკობა“ იყო.

– ვგ ტერმინი ალბათ ბანკირ-„მეცენატ“ მამუკა ხაზარაძესა და მის თანამოაზრეებზე ვრცელდება პარლამენტის წინ შემორჩენილი „პროტესტანტების“ ფინანსური თუ „სულიერი შთაგონების“ წყაროდ „ხაზარაძე და კომპანია“ მოიაზრებენ.

– რაც შეეხება მამუკა ხაზარაძეს და ზოგადად ანაკლიის თემას, ჩვენ თავიდანვე ვამბობდით, რომ ეს იყო თემატური თაღლითობა. მამუკა ხაზარაძე ის პრიმიტიული კაცი არ არის, რომ მოგატყუოს, ფული გამოგართვას და დაიშალოს. ის იმ სქემებით მუშაობს, რომელიც თანამოაზრეებთან ერთად შეიმუშავა. პანორამა და ანაკლია გვემის ნაწილი იყო, პირველი, უნდა შემდგარიყვნენ ბიძინა ივანიშვილის ფრთის ქვეშ, საქმიანად, პარტნიორულად მიუდგნენ, ესარგებლათ ამით და ბიუჯეტი, ბიზნესმენები, ან თვითონ ბიძინას ფული ეძიებნათ და მესამე, პროდასავლური ორიენტაციის პოლიტიკოსების მხარდაჭერა და

მფარველობა მოეპოვებინათ, იმითომ, რომ ამერიკელებთან ერთად აკეთებდნენ. როდესაც ეს პროექტები იწყებოდა, ჩვენ კითხვები დავსვით ვინ იყვნენ ხაზარაძის ეს პარტნიორები, რა წარსული და ავტორიტეტი აქვთ ამერიკაში, რადგან ძალიან კარგად ვიცით, ვინ ვინ არის, ამერიკელი ხაზარაძეები არიან. ამას მოყვა ის, რაც მოყვა, ხელი წაუცდათ-მეთქი ვერ ვიტყვი, შეგნებულად შეიკრიბნენ ეს „წითელი ეშმაკუნები“, კომკავშირების ბოლო თაობა, კვირიკაშვილი, ხაზარაძე და ა.შ. და აიღეს ის, რისთვისაც ეს სისტემა მოიგონეს, აბა რას იზამდნენ. ჩვენ შორს ვართ იმ აზრისგან, რომ ადამიანები ციხეში უნდა ისხდნენ, ისე, ხალხი უკვე შეგნებულად ჯდება ციხეში. მოიპარავენ რამდენიმე მილიონს, ჩავდებიან 5-6 წელი ციხეში, იქ ჩიტის რძეც არ აკლავთ, ახლა ზომ არც სააკაშვილის ციხეა და არც მამინდელი დაკითხვის მეთოდები, გამოვა ციხიდან და მოიწვობს ცხოვრებას.

ჩვენ ვფიქრობთ, ვისაც რა აქვს მოპარული, უკან დააბრუნოს, ახლა კიდევ ციხეში ინახე რომ იქ ექსცესები მოაწვონ, ინტერვიუები არიგონ, რომ თურმე პოლიტპატიმარია და ავიწროებენ. დადოს ამ პრივილეგიები უნდა ბიზნესმენმა რაც 1992 წლიდან დღემდე აქვს წაღებული. მე ძიების მასალებში ვერ ჩავიხე-

დავ, მაგრამ მოსახლეობაში მთავრად აზრს გეტყვით, 1992 წლიდან დღემდე ხაზარაძის ბანკი „შავი“ ფულის „გათეთრების“ ფუნქციას ასრულებდა. ეს ხმები აქტიურად ვრცელდებოდა და დღესაც დადის, რომ 1992 წლიდან დღემდე ხელისუფლების წარმომადგენლების და მათი ბიზნესბანკია, შინით რა ხდებოდა და როგორ, ამაზე რამდენიმე ტომი დღეს პროკურატურაში. „ბორჯომი“ და სხვა ქონებები როგორ შეიძინა, რა გარიგებებში იყო შევარდნაძისა და სააკაშვილის მთავრობებთან, ეს ჩვენი საქმე არ არის, ჩვენ იმას ვამბობთ, რომ რაც ხალხის და ქვეყნის ფული აქვთ წაღებული ხაზარაძესა და მის ნაირებს, უკან დააბრუნონ. თუ ვინმეს ჰგონია, რომ ამ ხელისუფლების მიერ შევიწროებული, მომავალ ხელისუფლებაში წამებულ რანდებულ შეირაცხებიან, ძალიან შემცდარა. მომავალ ხელისუფლებაში ბევრად უფრო კატეგორიული, სამართლიანი, მკაცრი ხალხი მოვა, ყველა ხელისუფლების დამნაშავე წარმომადგენლებს მოსთხოვს პასუხს, ხანდაზმულობის ვადის იმედი ნუ ექნებათ. იმდენი აქვთ დაშვებული ქვეყნისა და ხალხის წინაშე, რომ ნებისმიერ თემამ შეიძლება სამართლებრივი დევნის დაწვევა.

აუცილებლად უნდა შეფასდეს სახელმწიფო დონეზე 1992 წლიდან მოყოლებული დღემდე პოლიტიკური პროცესები. 1992 წლის იანვარში მომხდარი სამხედრო გადატრიალების შემდეგ, რასაც მოყვა აფხაზეთის ომი, საქართველო ვეღარ გასწორდა წელში. პრაქტიკულად, უკანონო შეიარაღებულმა ფორმირებებმა დაიწყეს ბრძოლა, რაც იყო კარგად ჩაფიქრებული გეგმა. ფრონტის ზურგი იყო სამეგრელო, ჯერ ამ რეგიონს „გადაუარეს“, რადგან ზურგი ვისაც არ აქვს, ის ვერ იბრძვის. ჯერ სამეგრელო გაანადგურეს იმ იმედით, რომ იქაურები საქართველოდან გამოყოფას მოითხოვდნენ. თავიდან შეიად გამსახურდასთან ჰქონდათ

ახლოებული მიშა სააკაშვილი, ეს ფაქტია. მეტსაც გეტყვით, რამდენადაც ვიცით, მას გარკვეული ვადებულებები აქვს როგორც თავად ბაიდენის, ისე მისი შვილის წინაშე. ვფიქრობთ, მხოლოდ ამ მიზეზით შეიძლება იყოს ბაიდენისთვის საინტერესო, თუ კიდევ საინტერესოა უკრაინაში მარცხის შემდეგ სააკაშვილი. ყოველ შემთხვევაში, ნამდვილად ვერ ვხედავთ სააკაშვილში იმ პოტენციალს, რომ რაიმე ფსონი დაიდოს მასზე საქართველოსა თუ უკრაინაში. ძალიან გვეკვირება სააკაშვილი ბაიდენის ფავორიტი იყოს, თუმცა თავად ბაიდენის ბედიც გაურკვეველია. დონალდ ტრამპი ალბათ მეორე ვადითაც მოიგებს საპრეზიდენტო არჩევნებს და მერე სად იქნება ბაიდენი, კაცმა არ იცის. ისე, უკრაინაში რომ სწორედ ბაიდენმა წამოწია სააკაშვილი, ესეც ფაქტია,

მკვდრებმა, ნათქვამი ჩადებულმა თუ დაბალხაზებულმა, ყველამ ჩათვალა, რომ შანსი მიეცა და გაერიდა საპროტესტო მოძრაობას, რაც იმას ნიშნავს, რომ ესენი წლების მანძილზე სარგებლის მაძიებელი, მედროვე ხალხია და არა იდეის მიმდევარი. ჩვენ კი ვიცოდით, რომ ასეთები იყვნენ, მაგრამ ახალგაზრდობამ არ იცოდა და ავტორიტეტად დაგისახლებდნენ ხოლმე ზოგიერთ ნაძირალას, რომელსაც 1992 წლიდან მოყოლებული, ხაზინის ქურდობის მეტი არაფერი უკეთებია, თან ისე ციტირებენ ხოლმე ამ ნაძირლების ნათქვამებს, რომ გიკვირს და თან გეცოდებიან ეს გულუბრყვილოები. ახლა კი მიხვდნენ ახალგაზრდები, რომ ფაქტობრივად არ არის ოპოზიციაში პატიოსანი, პატრიოტი პოლიტიკური ლიდერი, რომელიც მზად არის თავისი ქვეყნისა და

„საერთო გაზეთი“
გამომცემელი: შპს საგამომცემლო ცენტრი „საერთო სიტყვა“
მის: თბილისი, ტაშკანტის ქ. 18;
ტელ.: 593 44 04 01; 593 56 11 18.
E-mail: saertogazeti@yahoo.com
რეგისტ. №202375349; შპს (სბ) 070.23 (479.22) ს-158

გაზეთი ხალხმდებარეობს თავისუფალი ჰრანის ჰრინცივით. შესაძლოა, ავტორის ჰოზიციან არ ეთანხმებოდნენ რედაქციის აზრს. ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. გასაჩივრება შესაძლებელია მასალის გამოქვეყნებიდან ერთი ჰვირის ვალდში. შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდება.
იზაქაშაშა შპს „სასაგალ-დასაგალის“ სტაბილური; თბილისი, აგლასის 39

უნდა აღკვეთოს თუ არა საქართველოს პარლამენტის წინ მიმდინარე აქცია, როგორც სახელმწიფო გადატრიალების მსდლოვის გაგრძელება?

ამ რამდენიმე წლის წინათ პარლამენტის წინ გამართულ საველე საინფორმაციო „სტუდიას“ „ქართული ოცნებიდან“ წამოსული ერთი პარლამენტარი ეწვია ინტერვიუს მისაცემად, თუმცა რაც ამ „საველე“ სტუდიაში ხდება ჟურნალისტიკის პროფილს არანაირად არ ესადაგება.

ეს უფრო ჭორიანობას თუ ჭორიკობას ჰგავს შუა ქუჩაში თუმცა ამ ჭორიკობასაც დიდი ხალისით გადასცემენ ჭორების დიდად მოყვარული ქართული ტელევიზიები.

მოკლედ, წამყვანთან ერთად რაღაც-რაღაცებზე იჭორავა პატივცემულმა სტუმარმა. საუბარი ასე თუ ისე ცივილურ კალაპოტში მიდიოდა, მაგრამ უცებ ვიღაც გოგონა გამოხტა „დარბაზიდან“ და სტუმარს ჯიქურ მიახალა: აღირებთ თუ არა თქვენ, რომ ბიძინა ივანიშვილი მხოლოდ ბოლო წლებში კი არა 2012 წლიდან ანუ იმ დროიდან, როცა თქვენ „ქართულ ოცნებაში“ იყავით, რუსეთის ინტერესებს ემსახურება?

სტუმარი რაღაც-რაღაცებს მიედ-მოედო და შეეცადა დიპლომატიურად, მიკიბ-მოკიბულად გაეცა პასუხი ჯიქურ დასმული კითხვისთვის, მაგრამ გოგონამ კატეგორიულად მოთხოვა სტუმარს დასმული კითხვისთვის პირდაპირ გაეცა პასუხი და საქმეში ის აუდიტორიაც ჩართო, რომელიც ორი თვეა პარლამენტის წინ ყოველ საღამოს იმართება დევიზით: გახარია, წადი! რუსეთი ოკუპანტია!

დღემდე ამოუხსნელ გამოცანად რჩება რა კავშირშია ერთმანეთთან, ეს ორი მოწოდება გახარია, წადი! და „რუსეთი ოკუპანტია!“

რუსეთი გახარია მისვლამდეც ოკუპანტი იყო და გახარია წასვლის შემდეგაც, ცხადია, ოკუპანტი იქნება, თუმცა 20 ივნისის დაწყებული ამ აქციის მონაწილეებისთვის, როგორც ჩანს, ამას არავითარი მნიშვნელობა არ აქვს – მათთვის მთავარია აქ იდგნენ და პუტინ ხუილო იძახიან.

პარლამენტარსა და ანტი-ოკუპანტ პატრიოტ გოგონას შორის ურთიერთობა დაიძაბა – პატრიოტი გოგონა დაჟინებით ითხოვდა პასუხს კითხვაზე – არის თუ არა ბიძინა ივანიშვილი რუსეთის ინტერესების გამტარებელი, პარლამენტარი კი ისევ და ისევ თავს არიდებდა კითხვაზე პასუხის გაცემას.

ან ამ პარლამენტარს, ან

სხვებს ვინ მისცა იმის ვაჟკაცობა და გამბედაობა, პარლამენტის წინ დაბანაკებულ ამ ახალგაზრდებს აუხსნას, რომ ბიძინა ივანიშვილი კი არა თვითონ ამ აქციის ორგანიზატორები და დეოლოგიური ხელმძღვანელები ემსახურებიან რუსულ ინტერესებს, ამისთვის კი პოლიტიკურად აბსოლუტურად არაინფორმირებული და გაუნათლებელი ამ ახალგაზრდების პატრიოტულ გრობებს იყენებენ.

ამ ახალგაზრდების უმრავლესობას გაცნობიერებული არ აქვს თუ რა უზარმაზარი მატერიალური და მორალური ზიანი მიაყენეს მათ საკუთარ სახელმწიფოს და რა ნოციერი ნიადაგი შეუქმნეს რუსეთს მორიგი პროვოკაციებისთვის.

იმ მშვენიერმა გოგონამ და მისმა თანატოლებმა არ იცინა, რომ თავიანთი ქმედებით დღეს ისინი სწორედ რომ რუსეთის წისქვილზე ასხამენ წყალს.

ის, რაც საქართველოს პარლამენტის წინ დღეს ხდება, ანტისაოკუპაციო აქცია კი არა ოკუპაციის მასშტაბობა და მაცოცხლებელი დიდი და მრავალმრიანი პროვოკაციაა, მიმართული არა რუსეთის, არამედ ქართული სახელმწიფოს დასასუსტებლად და დასაუძღურებლად.

აი, ამ ანტიქართულ, ანტისახელმწიფოებრივ მისიას ასრულებენ ნებით თუ უნებლიეთ ამ აქციის მონაწილეები და მათთვის, ამის ხმამაღლა თქმა, ჩემი აზრით, ყველა პატრიოსანი და წვეიერი ქართველის მოვალეობაა საქართველოს წინაშე.

ორი თვეა ეს ადამიანები პარლამენტის წინ დგანან.

კიდევ რამდენ ხანს უნდა იდგნენ ისინი აქ – სამი თვე, ოთხი თვე, ხუთი თვე ანუ

იმდენ ხანს, სანამ საქართველოს ახალ უბედურებას არ მოსწევნენ?

ისიც საპიტიხავია, რა უფლებით დგანან ისინი აქ ადამიანი ხნის განმავლობაში – უმეცობის აქვთ ეს ტერიტორია, ვინაშინ აჩუქა ეს ტერიტორია ადამიანთა ამ მცირერიცხოვან ჯგუფს და იმ პოლიტიკოსებს, რომლებიც ამ აქციებს კულინარიებიდან ხელმძღვანელობენ?

ის, რაც 20 ივნისს მოხდა, ნამდვილად იყო სახელმწიფო გადატრიალების მცდელობა.

ჩვენი თუ არ ჯერათ, მოიწვიონ ნებისმიერი საერთაშორისო ავტორიტეტის ექსპერტები, იურისტები, ადამიანის უფლებათა დამცველი ორგანიზაციები და იმათ ჰკითხოთ, თუ ეს ასე არ არის.

დიას, ეს იყო სახელმწიფო გადატრიალების მცდელობა, ხოლო ისინი, ვინც დღეს პარლამენტის წინ დგანან, 20 ივნისს დანთავებული იმ ცეცხლის უმეცობელები და მცველები არიან,

რომლითაც მორიგი სახელმწიფო გადატრიალების მცდელობები უნდა გადვივდეს.

ამას ყველა ვხვდებით და, რა თქმა უნდა, ამას ხვდება ხელისუფლებაც.

პირდაპირ ვიტყვი: ეს აქცია უნდა დაიხლოს!

– კი მაგრამ რა უყვით დემოკრატიას, რა უყვით გამოხატვის თავისუფლებას, შეკრების და მანიფესტაციის გამართვის თავისუფლებას? – იკითხავენ ალბათ ხელისუფლების წარმომადგენლები.

არაფერიც არ უნდა უყვით, შემოთჩამოთვლილ დირექტორებს ამ აქციის დაშლით არანაირი ჩრდილი არ ადგება, რადგან ეს აქცია 20 ივნისის დაწყებული სახელმწიფო გადატრიალების მცდელობის გაგრძელებაა და წესით და კანონით ის ბოლომდე უნდა აღიკვეთოს, და არა ნაწილობრივ, არა ფრაგმენტულად.

როცა ხანძარს აქრობენ, ცეცხლის პატარ-პატარა კერებს კი არ ტოვებენ, მას ბოლომდე აქრობენ...

ჩაქრობას რომ ვამბობ, აქციის ძალისმიერი მეთოდებით

დაშლას არ ვგულისხმობ – ხომ შეიძლება აქ შეკრებილ მოქალაქეებს აუხსნათ და გაეგებინოთ, რომ ამ აქციის ასე დაუსრულებლად გაგრძელება სერიოზულ საფრთხეს უქმნის ქვეყანას, მის სტაბილურობას, ეკონომიკის განვითარებას.

ხომ შეიძლება აქ შეკრებილ ადამიანებს გაეგებინოთ, რომ არ შეიძლება ქვეყანა ოცდაათი წლის განმავლობაში მუდმივი რყევის და ჭანჭყარის რეჟიმში ცხოვრობდეს?

რატომღაც მჯერა, რომ ეს ადამიანები ამას გაიგებენ, თუ სწორად დაველაპარაკებით.

ბოლოსდაბოლოს, ისინი თავიანთი სამშობლოს მტრები, ხომ არ არიან ან მართლა რუსეთის დაკვეთის ხომ არ ასრულებენ, საქართველოს პარლამენტის წინა მოედანი რუსული პროვოკაციების მასშტაბობაზე ღია ტიპის ლაბორატორიად რომ აქციონ?

რაც უმეცობა პარლამენტის წინამდებარე მოედანს, ამ ადგილას მიტინგების და აქციების გამართვა საერთოდ უნდა აიკრძალოს!

წმინდაწმინდა ადგილია ეს – იუნკრების სისხლით გაჟღენთილი, 9 აპრილის მსხველთა სისხლით გაჟღენთილი წმინდათა წმინდა ადგილი, 90-იან წლებში სისხლიანი სამოქალაქო დაპირისპირების ეპიცენტრი.

საქართველოს ბერძენის სამკუთხედი დაგარქვი მე ამ ადგილს, სადაც ჩვენი გაუხარეული სამშობლოს ბევრი სანუკვარი მიზანი და ოცნება ჩაიძირა.

იქნებ ამ თემაზეც ვიფიქროთ, სანამ ბოლომდე არ ჩავვირუტავართ და სანამ გადაარჩენის შანსი კიდევ არსებობს...

პასტანა ხარჩილავა

შეიძლება თუ არა რუსეთის დასავლეთი ქართული სახელმწიფოს დასავლეთს გააოცოვოს?

„ნაცები“ გაჰყვირიან: გააბეზინეთ მსოფლიოს, რას აკეთებს რუსეთი: - იცის, ბატონო, მსოფლიო, იცის, მებრამ მერა რა?

გვესაუბრება პოლიტოლოგი, ფსიქოლოგი რამაზ სამხარელიძე:

— ბატონო რამაზ, გუგუტი-ანთკარში ვითარება დაძაბულია. ახლანდელ აგვისტოს ომის მოვლენებიდან 11 წელი გავიდა, თუმცა ჩვენ, დღეს ისევ საოკუპაციო ხაზთან აღმოვჩნდით. რა პოლიტიკის შედეგია ყოველივე?

— მოგახსენებთ. რუსეთმა კარგად იცის: ჩვენ არ გვაქვს შესაძლებლობები, რათა მას აქედან ფეხი მოვაცვლიყვიოთ. ამიტომ, რასაც უნდა იმას აკეთებს. ანალოგიური მდგომარეობა უკრაინაში — მთელი მსოფლიო ყირაზე დგას, მაგრამ პრაქტიკულად, შედეგი იგივეა, რაც იყო. სავარაუდოდ, ასეთივე სიტუაცია იქნება ყველგან, სადაც ამას რუსეთი მოინდომებს. რუსეთი ყველგან, მათ შორის, 2008 წლის ომშიც, ძირითადად, ცდილობდა დასავლეთისთვის დაემტკიცებინა, რომ მას რაც უნდა, იმას იზამს. თუ

ლო არ არის. ამიტომ, დასავლეთის ასეთი სტრატეგია აქვს — რუსეთის სახელმწიფოა, რომელსაც არ უნდა ეჭიდავო, არამედ უნდა ცალო იგი ეკონომიკურ პროცესებში ჩაითრიო და რაც შეიძლება მეტი დაახარჯინო. თუ გახსოვთ, რეიგანმა შეთხზა „ვარსკვლავების ომის კონცეფცია“ და მულტიპლიკაციური ფილმებით რუსეთი დაარწმუნა, რომ იგი ამ ომს აპირებდა და საბჭოთა კავშირი ლამის გაკოტრების პირას მიიყვანა იმიტომ, რომ იგი ეკონომიკურ პროცესებში შეიტყუა. ზუსტად იგივე სტრატეგია, დღეს, დასავლეთს აქვს. მას რუსეთთან შუბით დაპირისპირება არ უნდა, არამედ მისი ეკონომიკურ ხაფანგში მოქცევა აწეობს. პრაქტიკულად, სხვაგზა დასავლეთს არ აქვს. როგორც მოგახსენეთ, ეს სტრატეგია ჯერ კიდევ რეიგანის დროს არსებობდა. ამიტომაც იყო რომ სააკაშვილს ეუბნებოდნენ: ომს თავი დაანებე, ეს ჩვენს სტრატეგიამ არ ჯდება.

ჩაიმალო. გამარჯვების შენეული ვარიანტები უნდა ეძებო. ანალოგიურად, ეკონომიკურ ომშიდაც, აღბათ, გამარჯვებისთვის შესაძლო ჩვენი ვარიანტები უნდა ვეძებოთ და მოვახერხოთ ის, რომ ინტენსიურ ეკონომიკურ კონტაქტებში რუსეთი უფრო დაინტერესებული იყოს მშვიდობიანი საქართველოში, ვიდრე თავად ეს უკანასკნელი იყოს დამოკიდებული რუსეთზე. ეს გამოიცხადდა არ არის. ანალოგიური მოვლენა ვნახეთ კიდევ — თავისი ეკონომიკური, აგრესიული ხერხებით — ნაჯახით რუსეთმა ამ ზაფხულს გადაწვევითა ჩვენი ტერიტორიის ინფრასტრუქტურის განადგურება. თუმცა, საინტერესო შედეგი მიიღო. რუსულმა საზოგადოებამ პუტინის ეს ნაბიჯი იმდენად გააპროტესტა, რომ იმ პერიოდში მისი რეიტინგი დაეცა.

— ჩვენთან დამკვიდრებული ტენდენციით პოლიტიკის აგება ერთადერთ გათვალაზე ხდება — დასავლეთი რუსეთს მალე დაშ-

მამინ გავერცვლდა ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ ამერიკულმა წრეებმა ტელევიზიით გაიგეს ის, რომ საბჭოთა კავშირი დაიშალა. იქვე, გაკეთდა კომენტარი: გაგვიკვირდა იმიტომ, რომ ამერიკას საბჭოთა კავშირის დაშლის გეგმა არ ჰქონდა, არამედ მას საბჭოთა კავშირის არსებობა აწეობდაო. ახლა გავიხსენოთ, იგივე, რეიგანი, რომელიც საბჭოთა კავშირის მიმართ შიშით იძახდა, რომ ეს ბოროტების ღერძია და მასთან ბრძოლა აუცილებელია. მან ამერიკის უზარმაზარი სამხედრო საწარმოები აამოქმედა და შედეგად უშუალოდ მინიმუმამდე დაიყვანა. ასე, რომ რეიგანისთვის ეს არ იყო მხოლოდ საგარეო პოლიტიკა. იგი თავისი პრინციპული ნაბიჯით, ერთდროულად, რამდენიმე ამოცანას ჭრიდა. ანალოგიურად, ბევრ პრობლემას აგვარებდა ამერიკა, მით უფრო, რომ საბჭოთა კავშირი არსებობდა. შემდეგ შეიქმნა პრობლემა — ბევრი სუბიექტი გაჩნდა. ამ დროს ამერიკამ და დასავლეთმა გადაწყვიტეს: მოდი, მაინც მოსკოვი იყოს ცენტრი, ვინმე ერთთან გვექნდეს ურთიერთობაო. მახსოვს, შვედრანდამესთან მოგზაურობის დროს (მამინ მისი პრეს-მდივანი ვიყავი) მოლაპარაკებებისას იგი უცხოელებს — დასავლეთის წამყვან ფიგურებს სთხოვდა: ეს კონცეფცია კრიტიკულად შეეფასებინათ, მას არ აწყობოდა და თითოეულ რესპუბლიკასთან ცალკე ჰქონოდათ ურთიერთობა. შევარდნამე მათ არწმუნებდა: ეს თქვენ საშუალებას მოგცემთ რუსეთი ამ დემოკრატიული ქვეყნების რკალში იყოლიოთ და ა.შ. მამინ ამას ყურადღებას არ აქცევდნენ იმიტომ, რომ თვლიდნენ: რადგან საბჭოთა კავშირი დაიშალა, მტერი აღარ არის. თუ გახსოვთ, ნატოს ფუნქციის კრიზისიც კი დაუდგა დასავლეთს და ა.შ. ახლა, აღმოაჩინეს, რომ თურმე, რუსეთი არის ის მხარე, რომელიც მართლაც ყოველმხრივ საბჭოთა კავშირის შემკვიდრეა და იგივე პოლიტიკას აგრძელებს. ამ სტრატეგიების ფონზე გამოდის, რომ საბჭოთა კავშირის დროსაც კი არ აწეობდა ამერიკას მისი მოსპობა და დაშლა, მითუმეტეს, ახლა, როდესაც დასავლეთი, მრავალი სახელმწიფოს გაჩენამ, საკმაოდ მძიმე დღეში ჩააგდო. აგერ პრობლემა უკრაინა, საქართველო. უამრა-

ვია პრობლემა, რასაც რუსეთი აჩენს და დასავლეთი ვერაფერს ხდება. ამ ფონზე კიდევ რუსეთის დაშლა, რაც უამრავი ახალი სახელმწიფოს ხელახლა გაჩენას გამოიწვევს, შეიძლება დასავლეთს აწეობდეს? თუ ხედავთ, ჩვენთვის თმაც კი შედარებით ჩამქრალია. არ გამოვიდა ჩვენური კარტის გათამაშება. მთლიანობაში რუსეთის დანგრევა დასავლეთისთვის და სხვათა შორის არც ჩვენთვის ხელსაყრელი არ არის. ისევ და ისევ არასერიოზული, უპასუხისმგებლო განცხადებები მათი მხრიდან ვისაც მიაჩნია, რომ რუსეთის დაინგრევა კარგია. იმიტომ, რომ რუსეთის დანგრევა საქართველოსთვის ნიშნავს ჩრდილო-კავკასიური ტალღის აქეთ წამოსვლას, რამაც თავის დროზე, საუკუნეების წინ, ანალოგიური მიგრაციული თაობების დროს აფხაზეთის რეალობა გააჩინა. კიდევ უამრავი ანალოგიური რამ წამოჰყოფს თავს, რადგან ჩრდილო-კავკასიას არ აქვს ზღვაზე გასასვლელი, ჩიხში მყოფი რეგიონია და ყოველმხრივ ეცდება ამ ჩიხიდან გამოსვლას. დღეს ვინც გახარებულია იმით რომ შეიძლება რუსეთი დაიშალოს, უნდა გასცეს პასუხი კითხვას: რუსეთის დაშლის შემთხვევაში როგორი იქნება საქართველოს სტრატეგია მიგრაციული პროცესების მიმართ. აქაც, რა თქმა უნდა, შეიძლება სტრატეგიის შემუშავება, შეუძლებელი არაფერია, მაგრამ ასე მოუშაბდებლად აღფრთოვანება იმით, რომ რუსეთი შეიძლება დაიშალოს, არასერიოზულია. იმიტომ, რომ ჩვენ ეს განწყობა აფხაზეთის და ცხინვალის პრობლემის გამო გვაქვს. შეიძლება ასეთი უამრავი პრობლემა აღმოჩნდეს იმ შემთხვევაში თუკი ჩრდილო-კავკასია რუსეთის კონტროლს მოსწყდება. ამიტომ არის, რომ დასავლეთი, მიუხედავად იმისა, რომ მისთვის ძნელი არ არის ეკონომიკური ბერკეტებით რუსეთში ცენტრიდანული ძალების გაძლიერება, ამის გამოყენებას მაინც არ ცდილობს სწორედ იმიტომ, რომ თვითონაც არ არის დარწმუნებული რომელი სტრატეგია იქნება მისთვის ხელსაყრელი — მრავალსუბიექტად დაშლილი რუსეთი თუ ის მთლიან, რისკენაც ახლა პროცესი მიჰყავთ. თუ გახსოვთ, იგივე, რეიგანმა თქვა: მე, რუსეთს დაბალი

ქვეყანა ასეთ ძალისმიერ პრინციპზე გადავა, რა თქმა უნდა, ეს შუა საუკუნეების აზროვნების წესია: ვიღაც ძლიერი იქნება, ვიღაც შედარებით სუსტი და მოძალადეს ყოველთვის შეეძლება თავისი გაითანოს. რუსეთს მოძალადეობა პრინციპად აქვს ქცეული. ანუ, მოძალადეობა ქვეყნისადმი, რომელსაც ომს ასე ადვილად ვერავე შეპბედავს. სწორედ ამას აქვს აქცენტი გაკეთებული. დიდი ჩანაფიქრი და ჭადრაკის თამაში ასეთ პრინციპულ მოქმედებას არ სჭირდება. რუსეთიც ასე მარტივი სტრატეგიით ცდილობს თავის მიზანს მიაღწიოს, რაც სერიოზული კამათის საგანია თავად ამ ქვეყანაში. ასეთი სტრატეგიით რუსეთი გარშემომყოფებს აშინებს ისევე როგორც თავის დროზე საბჭოთა კავშირი. თუმცა, დღეს, ქვეყნის შიგნით მდგომარეობა სახარბიე-

ომი, უშუალო კონფრონტაცია რუსეთის ეკონომიკური სისუსტის გამოყენების სტრატეგიაში მართლაც არ ჯდება. სააკაშვილმა რაც გააკეთა, ვიცით. დანარჩენი, ჩვენი უშუალო დაპირისპირების შედეგი არ არის. ჩვენც უნდა ავეყვით დასავლეთის სტრატეგიას ჯერ ერთი იმიტომ, რომ იგი ამ სტრატეგიაში რუსეთთან დაპირისპირებული წამყვანი მხარეა და სწორედ მან უნდა დაამარცხოს რუსეთი ეკონომიკურად, მეორეც, უკეთესის შეთავაზება ჩვენც არ შეგვიძლია. რაც ვცადეთ, ამის შედეგი ვნახეთ.

აქ უკვე საკითხი ასე დგას: ვინ აჯობებს, ვინ უკეთესად გათვლის ეკონომიკური ომის სტრატეგიას. ესეც ისეთივე ომია, როგორც სხვა დანარჩენი. როგორც ჩვეულებრივ ომში, აქაც, გამოსავალი არ არის ის, რომ თუ რომელიმე ქვეყანამ შევიტია, შენ, ადგე და ჩირვკში

ლის და მერე ყველაფერი მოგვარდებაო. რამდენად სწორია ასეთი მიდგომა?

— თუ არ ვცდები ანალოგიურ რამეს ერთ დროს მიშა იძახდა, ხომ. საერთოდ, ბევრი მიშასდროინდელი ფორმულა დღემდე ინერციით გრძელდება. რაც შეეხება დაშლა-არმომლის სადღეგრძელოს: სამწუხაროდ, ბევრი მკვლევარი და არამარტო ყოფილ საბჭოთა სივრცეში, არამედ დასავლეთშიდაც ფიქრდება ხოლმე იმაზე, თუ რატომ დაიშალა საბჭოთა კავშირი. აქაც, ძალიან საუბარი: საბჭოთა კავშირი დაიშალა იმიტომ, რომ სუსტი იყო და ა.შ. თუკი დაუკვირდებით ეს ახსნები დამაჯერებელი ნაკლებად არის, რადგან ეკონომიკურად გაცილებით უფრო სუსტი ქვეყნები არსებობენ და არ იშლებიან.

დონის კაპიტალიზმურ ქვეყნად გადავაქცევო. ჩემი აზრით, სწორედ აქეთკენ მიდის პროცესები, რათა რუსეთს ისეთი პირობები შეუქმნან, რომ დიდი ამბიციებიც თავი აღარ ექნეს. ეს ვერსია, ჩვენთვისაც, უფრო ხელსაყრელი გახლავთ.

— ბატონო რამაზ, გუგუტიანთკარში შექმნილი ვითარების გამო ოპოზიცია საერთაშორისო ზეწოლის გააქტიურებას ითხოვს. ევროკავშირის, იაპონიის, ესტონეთის და სხვა ქვეყნების წარმომადგენლებისგან, ჯერჯერობით, მხოლოდ შეშფოთება ისმის. რამდენ ხანს ვუყუროთ ამ შეშფოთებულ ვერობას და ამერიკას, მოძალადე რუსეთს და დაჩაგრულ საქართველოს?

— გეტანხმებით, რომ საქართველოში ამ შეშფოთებებზე დიდად სასიამოვნო და სერიოზული რეაქციაც აღარ არის, ეს ზემოთხსენებულ საგნად იქცა. თქვენი კითხვა: რამდენ ხანს უნდა ვუყუროთ ამ მდგომარეობას, ემოციურად გასაგებაა. მაგრამ აქვე, მეორე საკითხი ჩნდება — დაუშვიათ, აღარ გვინდა ამ გაუთავებელი შეშფოთების მო-

არც დაგვესიზმრება. ეს ის პრობლემაა, რომლის გადაწყვეტა ჩვენ არ შეგვიძლია. ჩვენი ერთ-ერთი თავისებურება იმაში მდგარა, რომ ამ საკითხზე ოპოზიცია პატიოსან განაცხადს არ აკეთებს. მათ თავადაც კარგად იციან, რომ ამ საკითხის ასე გადაწყვეტა შეუძლებელია. ბოლო-ბოლო ის რაც მოხდა, მათი მარცხის შედეგია, ხომ. მაგრამ ამას არ იხსენებენ და ამბობენ: გინდა თუ არა მათი ბრალია, ვინც ახლა ხელისუფლებაშიაო. თავად რომ იყვნენ ხელისუფლებაში, ვერც მათ შეძლეს ამ პრობლემის გადაჭრა. ყოველივე მათი ბრალი არ არის? გარდა იმისა, რომ პრობლემის გადაჭრა ვერ შეძლეს, პლუს ამას კიდევ 20% დაამატეს იმას, რაც რუსეთს წადებული ჰქონდა. უბრალოდ, „ქართულ ოცნებას“ სიმართლის თქმის თავიც არ აქვს, თორემ ამ ტიპის განცხადების გაკეთების საშუალებას ოპოზიციას არ უნდა აძლევდეს.

„ნაცები“ გაიძახიან: დროზე შეატყობინეთ მსოფლიოსო. იცის, ბატონო, მსოფლიომ, მაგრამ ახერხებს რამეს? — ვერა იმიტომ, რომ

„კომსოლოლ“ ხაზარაძე ჯერ ქართველი ხალხისთვის ნაღვლილი ფული დააბრუნოს უკან და პოლიტიკაში შემოსვლაზე მერე ილაპარაკოს!

2 გვ.

ამის შესახებ რუსებს მოლაპარაკება, უარი რომ მიიღეს, იმიტომაც მოკლეს ზეიდი. მათ მერე სხვებთან დაიწყეს მოლაპარაკება, მაგრამ ვერაფერს გახდნენ.

ისინი ვაჟკაცი, პატიოსანი, პატრიოტი ქართველები იყვნენ. ეს ის დროა, როცა ქართველების ერთი ნაწილი ასე სწირავდა თავს, მეორე კი ხაზარაძეებისა და სხვების სახით, იგივე „ახალი მემარჯვენეები“, ყველანი „კომსოლოლები“ ბიუჯეტს ჭამდნენ. ესენი მარცხავდნენ ბიუჯეტს და საერთოდ ქვეყანას, ვგულისხმობ პრივატიზაციად შეფასებულ მასობრივ პრივატიზაციას და ყველაფერს უბედურება ის არის, რომ დღემდე ისევ ეგენი არიან წარმოდგენილი ყველგან, ყველა ფორმითა და ზომით. ეს პატრიოტი ქართველები კი ზოგი დაიხოცა, ზოგსაც სიდატაკეში სძვრება სული. 90-იანი წლების მიწურულს, როცა ზურაბ ჟვანიამ და მისმა გუნდმა გადაწყვიტა შევარდნაძეს დაპირისპირებოდა, თვითონ ხომ უაპტიოტიტუტოები იყვნენ და ხალ-

კი არა, უნდა გასამართლდნენ. განსასჯელებში იმ ხალხსაც ვგულისხმობ, ვინც გაგანია ომების დროს, ბიუჯეტიდან კრედიტები გაჰქონდა და ჩალის ფასად აკეთებდა სახელმწიფო ობიექტების პრივატიზაციას. მეტსაც გეტყვით, შევარდნაძემ კრედიტები რომ გასცა, მაშინ კუპონი და დოლარი ერთი-ერთზე იყო, ცოტა ხანში ისე გააუფასურეს კუპონი, რომ ერთი დოლარი მილიონი კუპონი ღირდა, კრედიტებიც სწორედ

ერთეული, საეჭვო წარმომავლობის თაღლითები რატომ უნდა სარგებლობდნენ ხალხის ქონებით?

— საქართველო მგონი, ერთადერთი ქვეყანაა, სადაც აშშ-ის ახალ ხელისუფლებას ელნი არ დაუნიშნავს. თქვენი აზრით, რატომ ჭიანჭურდება ეს პროცესი? სხვათა შორის, აქტიურად მუსირებს ის პოზიცია, რომ პარლამენტის წინ მიმდინარე ე.წ. პატრიოტთა აქცია დონლდ ტრამპის წინააღმდეგ მართლად შეთქმულების ნაწილია.

— ელჩის არდანიშვნა ძალზე მნიშვნელოვანი ამბავია. ჩვენი აზრით, შეიძლება არც არის მართალი,

მენა, მერე რას ვშვებით? რა გზა გვჩვენებს? გამოდის, მაშინ ხმაღს უნდა მოვიკიდოთ ხელი? სხვა, ახალი რამ ჯერ მსოფლიოს არ გამოუგონია. როდესაც ერთი სახელმწიფო მეორეს მიმართ სათანადოდ არ იქცევა, დაზარალებული მხარე დასახმარებლად მეგობარ სახელმწიფოებს მიმართავს, მაგრამ თუკი მათაც არაფერი გამოუვიდათ, ანუ, მათგან მხარდაჭერას ვერ მიიღებ, მაშინ თავად, თავისი სურვილისამებრ უნდა გადაწყვიტოს საკითხი ან ბედს დამორჩილდეს. ახლა, რუსეთთან ჭიდაობა ადვილი არ არის. თქვენ, იაპონია ახსენეთ. რუსეთთან ჭიდაობას ეს ქვეყანაც კი არ აპირებს. არადა, იაპონიას რომ მსოფლიო მასშტაბით გულშემატკივრები ჰყავს, ჩვენ

ის რუსეთი მსოფლიოსთვისაც საშიშია. ამას მოსახლეობას არ ვუბნებთ. მას მარტო იმას ვაგებინებთ, რომ აი, ეს ხელისუფლება პასიურიაო. თავად რომ იაქტიურა წინა ხელისუფლებამ და ამის შედეგად ქვეყანა დაამხო, ამაზე ხმას არ იღებენ. საერთოდ არ მიიღეს მსჯელობა იმის თაობაზე, ამ შემთხვევაში, ბრძოლა სჯობს თუ მოლოდინი. „ნაცებს“ და მისთანებს მიაჩნიათ, რომ ყველა ვინც კონფრონტაციული არ იქნება რუსეთთან, მისი აგენტია. აი, ამ შეცდომისკენ უბიძგებენ ადამიანებს, რაც არ მგონია გამართლებული იყოს.

თამარ შველიძე 555 23 28 24

ხის გულის მოსაგებად, სამხედრო გადატრიალების შეფასება მისცეს 1992 წლის იანვრის მოვლენებს, მაგრამ მათი დამთავრდა ყველაფერი. ქალღმერთი დაიწერა, ხელი მოეწერა და დამთავრდა, არ ჩატარებულა გამოძიება, რომ განსაზღვრულიყვნენ დამზარალებლები და დაზარალებულები, რომ ამ უკანასკნელებზე კომპენსაციები გაეცათ. ამ „შშრალი“ შეფასებით, მოსახლეობის ერთ, ბრიყვ ნაწილს თავისი ორჭოფულობის გამართლების საშუალება მისცეს, აი, ადამიანს ღალატი რომ უნდა, მაგრამ კიდევ რაღაცის სცხვენი და მოტივს მისცემ, უდიდს ნაბიჯზე თავი იმართლოს. რა თქმა უნდა ყველაფერი უნდა შეფასდეს, დადგინდეს მონაწილე მხარეები, ასევე გაირკვეს ვინ ვისგან ფინანსდებოდა და ვინ ეხმარებოდა. პრინციპში, ეს უკვე დადგენილია, მარტო შეფასება

მაშინ დააბრუნეს ამ „წარმატებულმა“ ბანკირებმა, ბიზნესმენებმა და პოლიტიკოსებმა. ეს ის პერიოდი, როცა საქართველოს მოსახლეობის უდიდეს ნაწილს შუქი, გაზი, წყალი, საჭმლის და წამლის ფული არ აქვს და თან ღამით ქუჩაში გასვლის ეშინია, რომ არ დააყაჩაღონ და მოკლან. მაგ პერიოდში, მიწისქვეშა რესურსები, საბადოები გადავიდა იმ ადამიანების ხელში, რომლებსაც დღემდე არ გამოუყენებია ჩვენი ქვეყნისა და ხალხის სასარგებლოდ. უარეს შემთხვევაში მიგდებულა, მაგრამ თუ კარგი ინვესტორი გამოჩნდა, მაშინვე წამოვიფუნ თავს „პატრონები“, წილში ვართო. უკეთეს შემთხვევაში ამ ქონების აქციები საფონდო ბირჟებზე აქვთ დადებული და ფულს თვითონ შოულობენ. მიწისქვეშა რესურსი ხომ ყველასია, ჩვენი წინაპრების სისხლი არ არის ჩაღვრილი, მარტო

მაგრამ ასე ვფიქრობთ, კრემლმა და საერთოდ რუსეთმა იმდენი იძახა, საქართველოსა და უკრაინაში დამოუკიდებლობისათვის მიმდინარე პროცესები ამერიკის საელჩოებიდან იმართებო, რომ აშშ-ის ახალმა ხელისუფლებამ გადაწყვიტა დროებით მოვალეობის შემსრულებელი დანიშნოს საელჩოს ხელმძღვანელად, რომ საერთაშორისო საზოგადოების თვალში ეს ბრალდება მოიხსნას.

ჩვენ იმ ვერსიასაც ვუშვებთ, რომ პოსტსაბჭოთა სივრცეში აშშ-ის საელჩოებში უმრავლესობაში მაინც დემოკრატების წარმომადგენლები არიან, ე.წ. როტაციისა და ჩანაცვლების პროცესი კანონით დადგენილ ვადებში ხდება და ისინი კანონს არ არღვევენ. რაღაც შეზღუდვები როგორც ჩანს, მაინც მოახერხა აშშ-ის ხელმძღვანელობამ, რომელიც არ მოსწონს ქართულ ოპოზიციას. მინდა მკითხველმა იცოდეს, როგორ აფასებენ ამერიკელები თავიანთ პრესიდენტს, რამდენჯერმე ვთხოვე ჩემს ამერიკელ მეგობრებსა და პარტნიორებს, ასე ვთქვათ, შინაურულად დაეხასიათებინათ ტრამპი და მათ ქართველი რომ გაიგებს, ისე დამიხასიათეს. ეს ის კაცია, რომელსაც ერთხელ თუ გაარტყამ, აუცილებლად ორჯერ, შეიძლება სამჯერაც გაგარტყას. მასთან საუბარი და მოლაპარაკება შეიძლება. მან ორჯერ დაკარგა მილიარდები, სხვა მის ადგილზე გალოთიდებოდა, ჩაიძირებოდა, ტრამპი კი მესამედაც დადგა ფეხზე და რაც მარცხის დროს ჰქონდა გაყიდული და დაკარგული, ყველაფერი პრინციპულად დაიბრუნა უკან, ზოგში ასევე მეტიც კი გადაიხადო. ასეთი მსოფლიო ლიდერი რომ გყავს და მისი პოლიტიკური ხედვის საწინააღმდეგო აქციებს რომ აფინანსებ და ანეთარებ, მარტო ამერიკის კი არა, მთელი მსოფლიოს მტერიც ხარ...

მანანა სუნიუხილი 599 51 28 24

რა ხდება გაშინ, როსა პაპრიოზიზი ილიოზიზი გაღაღის?

საქართველოს და ზიძინა ივანიშვილს ახალი დროის მხედრონი ებრძვის

ახალი დროის მხედრონი ებრძვის დღეს საქართველოს და ზიძინა ივანიშვილს, მხედრონი, რომელმაც სახე და სახელი იცვალა — ზოგი ბანკირი გახდა, ზოგი პოლიტიკოსი, ზოგი ბიზნესმენი, მაგრამ მათ, ყველას ერთი რამ აერთიანებთ — კრიმინალური გზით ნაშოვნი ფული, რომელიც ძალაუფლებად უნდა გარდაისახოს, რომ ქართველ ხალხზე და საქართველოზე საბოლოოდ გაბატონდნენ.

ეს ის ძალაა, რომელმაც გასული საუკუნის 90-იან წლებში დამოუკიდებლობის გზაზე ახლადფეხმდგომი საკუთარი სამშობლო დაიპყრო იმ სახელმწიფოს დახმარებით რომელსაც დღეს ოკუპანტს ეძახიან.

ესენი დამპყრობლები არიან, შინაური დამპყრობლები — გარედან მოსულ დამპყრობლებზე გაცილებით სასტიკი და, აქედან

ახლა ხაზარაძე აპირებს თურმე პოლიტიკური მოძრაობის შექმნას კეზერაშვილი კი ახალ ტელევიზიას აფუძნებს, მალე ალბათ სხვა ხაზარაძეებიც და კეზერაშვილებიც გამოჩნდებიან დემოკრატიის და სიტყვის თავისუფლების გადასარჩენად და ზუსტად იმას გაიმეორებენ, რაც 90-იან წლებში მოხდა.

მაშინ „დიქტატორი“ გამსახურდია დაამხეს ახლა „დიქტატორი“ ივანიშვილის დამხობას აპირებენ რომ ხელისუფლებაში კვლავ ქურდების, ავანაკების, ქვეყნის მოღალატეების და გამყიდველების დიქტატურა დაბრუნდეს.

— მომავალ საპარლამენტო არჩევნებში პროდასავლურმა ძალებმა უნდა გაიმარჯვონ და მათ ბაზაზე უნდა ჩამოყალიბდეს კოალიციური მთავრობა — აცხადებენ ნაცები ევრონაცები და მათ მიტმასნილი სხვა პოლიტიკური პარაზიტები.

მათ მიერვე ოკუპირანტებად შეიარაღებულს, გაშლილი დროებით შეეგებონ.

კიდევ უფრო უარესს გეტყვით: ჩემი ღრმა რწმენით, შორს არ არის ის დრო, როცა ქართველი „მედასავლეთეების“ ბელადი, რომელმაც უკვე მოასწრო და მილანდ-მოლანდდა ევროპული სახელმწიფოების ყოფილი თუ მოქმედი ლიდერები, სულ მალე დიდ ზოტბა-დიდებას აღავლენს. რუსთა „ხელმწიფის“ მისამართით და იმის მტკიცებას დაიწყებს, რომ მზე, რომელიც აქამდე დასავლეთიდან ამოდიოდა, ახლა ჩრდილოეთიდან ამოდის.

ისე ახია ჩვენს ევროპულ მეგობრებზე, ეს ახვარი და უმადური კაცი რომ გადაარჩინეს, აჰან კიდევ ზომ ხედავთ, როგორ გადაუხადა.

ახია იმ ოპოზიციონერებზეც, რომლებმაც, როგორც თვითონ აცხადებენ პატროტული მოტივებით

ნებს ოპოზიციის მიერ გამოჩენილ ამ გმირულ ინიციატივას, დავით უსუფაშვილი.

პატრიოტმა ოპოზიციამ სააკაშვილის კვრცხები კი გადაარჩინა, მაგრამ საქართველო დაღუპა — სწორედ ამას მოჰყვა რუსეთის მიერ აფხაზეთის და ცხინვალის რეგიონის დამოუკიდებელ სახელმწიფოებად ცნობა.

ოპოზიციის მიერ 2008 წლის აგვისტოში ჩადენილი საქციელი ის შემთხვევაა, როცა პატრიოტიზმი, იდოტიზმში გადადის.

ამ იდიოტიზმის შედეგად ხელშეუხებლობის სტატუსით აღჭურვილმა სააკაშვილმა, საქართველოს მოღალატემ და გამყიდველმა, კიდევ ხუთი წელი იბოგინა საქართველოს პრეზიდენტის პოსტზე და ამ ხნის განმავლობაში კიდევ უამრავი ზიანი მიაყენა ქვეყანას.

საინტერესოა, გრძობს თუ არა ამაზე პასუხისმგებლობას პატრიოტი ოპოზიცია?

პატრიოტიზმში, კი ვამბობთ, მაგრამ, გავრცელებულ ხმებს თუ დაუუჯერებთ, ამ „პატრიოტულ“ აქტს დოლარებით სავსე ჩემოდნების ფრიალი გასდევდა მთავარ აკომპანიმენტად.

ჩვენში ზომ პატრიოტიზმი ყველაზე სარფიანად და იოლად გაყიდვადი რამ არის...

აი, ასეთი და ამგვარი პოლიტიკური ერთობა დგას ხაზს იქით — ფსევდომედასავლეთეები, ფსევდოპატრიოტები, პოლიტიკური ქორვაჭრები და სპეკულიანტები, რომლებიც გაერთიანებული ძალებით შეეცდებიან დაამარცხონ ქართული ოცნება მომავალ საპარლამენტო არჩევნებში.

— გაიმარჯვებს ის, ვის მხარეზეც მამუკა ხაზარაძე გადაიხრება თავის „ახალი პოლიტიკური პარტიით — აცხადებს „წინასწარმეტყველი ხუზა, ყველაფრისმცოდნე ექსპერტთექსპერტი, გურუ, რომელიც ნირვანაში წასული ერთდროულად იყურება ორივე მხარეს და ისეთი კატეგორიული ტონით აკეთებს პროგნოზებს, თითქოს პროგნოზს კი არა კოსმოსში უკვე გადაწყვეტილი და ბუჭედსამუღ დასკვნას კითხულობდეს.

არ მიყვარს მკვახე ეპითეტების გამოყენება ადამიანების მიმართ მაგრამ უნდა გამოვტყდე — ამ ხუნაშვილს შშირად ვეძახი გაათახსირებულს და იცით რატომ? გაათახსირებულა და იმიტომ!

გათახსირებული რომ არ იყო, ხაზარაძის გადახრა-გადმოხრაზე კი არა იმაზე ილაპარაკებდა, საერთოდ რა უნდა პოლიტიკაში ხაზარაძეს, რომელმაც სხვა წერილში თუ მსხვილმან მაგნებლობებთან ერთად, თავისი ავანტურისტული და ყაჩაღური ბუნების წყალობით, ანაკლიის ღრმაწყლოვანი პორტის მიტაცებაც სცადა და ამის გაკეთებას ისევ და ისევ ქართული ხალხის და საქართველოს ფულით აპირებდა.

რაც შეეხება გადახრა-გადმოხრას, ერთი რამ დანამდვილებით ვიცი: იქითკენ საითკენაც მამუკა ხაზარაძე და მისი ამფსონები იხრებიან, დიდი ჭაობია, ქართველი ხალხის ძარცვა — ყაჩაღობით ნაშოვნი უზარმაზარი შავი ფულის დიდი ჭაობი, რომლის შუაგულიდანაც შევარდნაძის დემონური სული ამოისვეტება ხოლმე ნიშნად იმისა, რომ ის ცოცხალია და აქა-

გამომდინარე, რა გასაკვირია თუ შევარდნაძის ბანდა და სააკაშვილის ბანდა საკუთარ ქვეყანას ისე ექცეოდნენ, როგორც დამპყრობლები.

ყურადღებით მოუსმინეთ ნაც-მოძრაობის ბელადს — ის ახლაც ქვეყნის ძალისმიერი მეთოდებით დაპყრობისკენ მოუწოდებს მხარდამჭერებს და ამას ხშირად ღიად და დაუფარავად, პირდაპირი საეთერო ჩართვებით აკეთებს, საქართველოს ხელისუფლება კი ამ წარმოუდგენელ თავხედობაზე დუმს და მის „პადდელნიკს“ ნიკუტა გვარამიას, რომელიც ამ ამკარა ანტიხელმწიფოებრივი დივერსიის საინფორმაციო უზრუნველყოფას ემსახურება თავის მედიაბანდასთან ერთად. სათანადო პასუხს არ თხოვს — აქაოდა, გამოხატვის თავისუფლების წინააღმდეგ ხომ ვერ წავალთო?

სად, რომელ სახელმწიფოში შეიძლება მსგავსი რამ მოხდეს?

რა მნიშვნელობა აქვს სახელმწიფოს ტანკებით დაგინგრევენ თუ გამოხატვის თავისუფლების სპეკულაციური დ დემაგოგიური გამოყენებით ავიფთქებენ?

სადაა ეს პროდასავლური პარტიები, რომელია ეს პროდასავლური პარტიები — ნაციონალური მოძრაობაა პროდასავლური პარტია თუ ევროპული საქართველო, რომლებმაც ქვეყნის ტერიტორიების 20%-ი და მთავარი ეკონომიკური ბერკეტები ხონჩით მიართვეს რუსეთს?

იქნებ ეგრეთწოდებული გაერთიანებული ოპოზიციაა პროდასავლური ძალა, ის ძალა, რომელმაც გასულ წელს საქართველოს პრეზიდენტობის კანდიდატად რუსი პოლიტიკოსი, რუსეთის სპეცსამსახურების კადრი გრიგოლ ვაშაძე წარმოადგინა.

იქნებ ისინი არიან პროდასავლულები, რომლებიც, როგორც ზემოთ ვთქვით, გასული საუკუნის 90-იან წლებში ბალტიის მიერ საარტილერიო ზალაპებით გაკვალულ გზას შემოჰყვინენ ქართულ პოლიტიკაში, შემოჰყვინენ და დარჩენენ, დღემდე არსად წასულან.

მეტსაც გეტყვით, ესენი, ეს თვითარქვია მედასავლეთეები, რამე რომ მოხდეს ყველას გაასწრებენ და პირველი მივარდებიან, დარიალის კარებთან, რომ

გულანთებულებმა მორატორიუმი გაოაცხადეს აგვისტოს ომის შეფასებებზე და ამ სამარცხვინოდ წაგებულ ომის მთავარსარდლის, სააკაშვილის, კრიტიკაზე.

— გადავწყვიტეთ, მივსულიყავით კანცელარიაში, შუაში ჩაგვეყვინებინა სააკაშვილი და რუსებისთვის კატეგორიულად გვეთქვა: ჩვენ არ გვყავს თქვენი გადასაყენებელი პრეზიდენტი — ასე იგო-

რა საიდუმლოებას ინახავს ეპიზოდის „შავი უბის ნიგნაკი“?

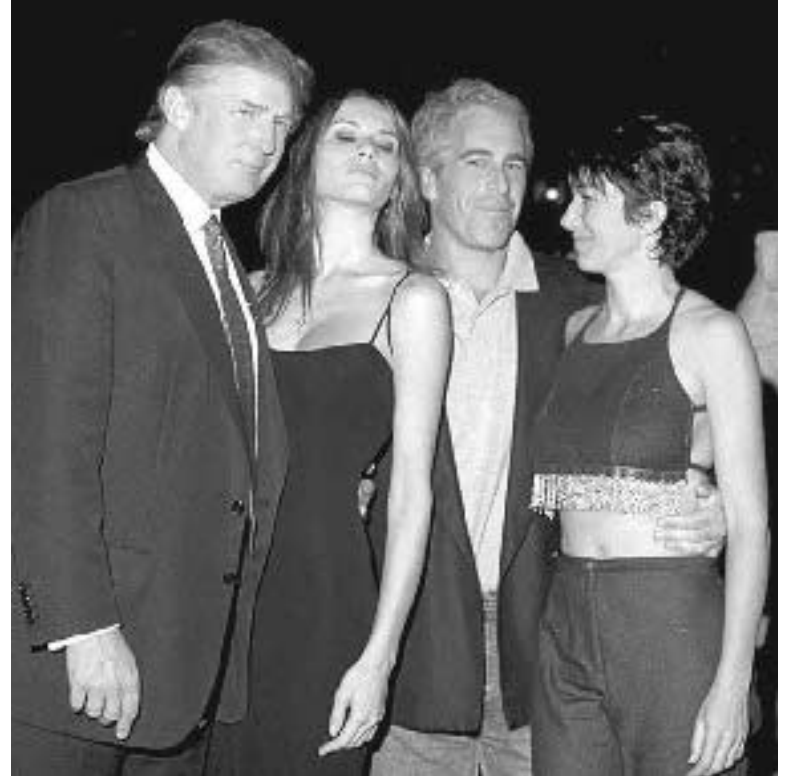
დონალდ ტრამპი საერთაშორისო ორგანიზაციებს რომ არ წყალობს, არა ხალხია. გასულ კვირას ტრამპმა განაცხადა, რომ არ გამოირიცხავს მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციის დატოვებას. ტრამპის თქმით, ორგანიზაციის წევრი ქვეყნები აშშ-ის აზრს ნაკლებად ითვალისწინებენ. ამასთან, მისივე განცხადებით, მთელი რიგი ქვეყნები, მათ შორის ჩინეთი, ორგანიზაციას აშშ-ის წინააღმდეგ იყენებენ. „...თუ დავინახეთ საჭიროება, გავალთ მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციიდან“, — განაცხადა ტრამპმა.

რა კეტებიც წაიღეთ, მხოლოდ არა პოლონეთში, არამედ ამერიკაში“. რა გაგრძელება მოჰყვება ორი მოკავშირე ქვეყნის ქიშპს, ძნელი სათქმელია. საერთოდ, აშშ-ს სხვა მეგობარ ქვეყნებთანაც დაძაბული ურთიერთობა აქვს.

საიდუმლო, როგორც ჩანს, მსოფლიოში აღარაფერი რჩება. ბრიტანული პრესის ინფორმაციით, დედოფალმა ელიზაბეტ II-მ თავისი ქვეყნის მთავრობას უნიათო და უმოქმედო უწოდა ერთ-ერთ კერძო საუბარში. მსგავსი მკვეთრი

მოთხოვნით. 2014 წელს დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ მოსახლეობის 55% იყო. პოლიტოლოგების შეფასებით, ახლა საპირისპირო ვითარებაა. შოტლანდიელების სურვილი ევროკავშირში დარჩენაა, დამოუკიდებლობის მიღების შემთხვევაში დიდ ბრიტანეთს დაშლის საფრთხის წინაშე დააყენებენ. საეარაულოდ, სამისოდ ეშხადება ჯონსონი, რომლის სურვილია, გაზარდოს ციხეების რაოდენობა და პოლიციას განუსაზღვრელი უფლებები მიანიჭოს.

გასულ კვირას ამერიკულ პრესაში გავრცელდა ინფორმაცია, რომ აშშ-ის ადამინისტრაციას კუნძულ გრენლანდიის ყიდვა სურს. იქაური პრესის ინფორმაციით, დონალდ ტრამპს ამ საკითხზე უკვე ჰქონდა კონსულტაციები თავის თანამშემშვეებთან და იურისტებთან. საკითხი ტრამპის დანიამი (გრენლანდია, მოგესხენებათ, დანიის ტერიტორიაა) ვიზიტამდე გააქტიურდა. პანს ქრისტიან ანდერსენის სამშობლოს ხელისუფლებამ გავრცელებული ინფორმაცია უკბილო ხუმრობად შეაფასა. თუმცა ორი დღის წინ დონალდ ტრამპმა დაადასტურა, რომ აშშ-ს კუნძულის შეძენის სურვილი აქვს: „...გვექონდა მსჯელობა ამის შესახებ. საინტერესოა, როგორ გაიგეს ჟურნალისტებმა“, — განაცხადა ტრამპმა.

ევროპაში დანია ყველაზე პრო-ამერიკული ქვეყანაა, მაგრამ ძნელი დასაჯერებელია, კუნძულის გაყიდვაზე დათანხმდეს. თითქმის წელიწადია, აშშ-გერმანიას შორის ცივი ურთიერთობა ამკარა გახდა. უთანხმოების ერთ-ერთი მიზეზი გახსადენ „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის მშენებლობაა. ამის გარდა, სავაჭრო ომმა გერმანიული ბიზნესიც საკმაოდ დაზარადა. ექსპერტების შეფასებით, თუ შეზღუდვები კვლავ გაგრძელდება, შესაძლოა, ამან მსოფლიოში რეცესია გამოიწვიოს. განსაკუთრებული პრობლემები გერმანიაში მსხვილ ფირმებს შეექმნათ. გაჯიუტების გამო აშშ გერმანიას ქვეყნიდან ჯარების გაყვანით დაემუქრა. ამასვე გერმანელებმა უპასუხეს: „...თქვენი ბიროვული

განცხადება 67 წლის მანძილზე მას არ გაუკეთებია. საეარაულოდ, კრიტიკის მიზეზი ევროკავშირიდან მოსალოდნელი უპირობო გასვლაა. მკაცრმა „ბრექსიტმა“ მოსახლეობაში პანიკა გამოიწვია. ისინი მასიურად ყიდულობენ პირველადი მოთხოვნილების პროდუქტებს და მედიკამენტებს. ექსპერტების გათვლებით, მოსახლეობამ უკვე 4 მილიარდი გირვანქა სტერლინგი დახარჯა მარაგის შესაძენად. ბრიტანეთის ახალი პრემიერ-მინისტრი ბორის ჯონსონი „ბრექსიტის“ სააგითაციოდ შოტლანდიაში, ირლანდიასა და უელსში იმყოფებოდა, მაგრამ, ფაქტობრივად, უშედეგოდ. შოტლანდიელები ახალი რეფერენდუმის ჩატარებას გეგმავენ დამოუკიდებლობის

ივლისის დასაწყისში აშშ-ში დაპატიმრებული მილიარდერი ჯეფრი ეპშტეინი, რომელსაც ბრალად არასრულწლოვანების სექსუალური ექსპლუატაცია წაუყენეს, 8 აგვისტოს ციხის საკანში გარდაცვლილი იპოვეს. ექსპერტებმა თვითმკვლელობა დაადასტურეს, მაგრამ ამისი არავის სჯერა, განსაკუთრებით, ჟურნალისტებს, რომლებიც დიად წერენ, რომ ეპშტეინის გარდაცვალებაში გარკვეული ძალები „მიეხმარნ“. საინტერესოა, რომ ინფორმაციის გავრცელების შემდეგ დონალდ ტრამპმა ასეთი განცხადება გააკეთა: „...მან ბილ კლინტონის შესახებ ბევრი იცოდა“. ეპშტეინის „შავი უბის წიგნაკი“, რომელიც მის ოფისში იპოვეს, ბრიტანეთის ყოფილი პრემიერის ტონი ბლერის კოორდინატებია. ეჭვობენ ასევე ეპშტეინის ბრიტანეთის პრინც ენდრიუსთან ახლო კავშირს. რაც მთავარია, რამდენიმე დღის წინ გავრცელდა ეპშტეინის ოფისში ნაპოვნი ბილ კლინტონის ფოტო, რომელიც ლურჯ კაბასა და წითელ, მაღალქუსლიან ფეხსაცმელშია აღბეჭდილი... ეპშტეინის გარდაცვალებაზე მოკვლევა გრძელდება, რომელსაც აშშ-ის გენპროკურორი უილიამ ბარი კურიერებს, მაგრამ მიცვალებული უკვე ვეღარავის დაასახელებს, ვინც მისი მომსახურებით სარგებლობდა.

გია გურდული
551 71 27 07

ურობას კვლავ ის აკონტროლებს: 2020 წელს, აი, ამ ჭაობში უპირებენ საქართველოს კვლავ შეტყუებას ხაზარაძეები, ბოკერიები, სააკაშვილები, ბაქრაძეები, უგულავები და მათნაირები. ეს შევარდნადის მერ დატოვებული მარადიორების ლაშქარია, საკუთარი ქვეყანა რომ დაიპყრო და საკუთარი ხალხი პირწინდოდ რომ გაძარცვა. აი, ეს ლაშქარი აპირებს 2020 წელს უკან შემობრუნებას და საქართველოს ხელეორედ, აწ უკვე სამუდამოდ და სამარადისოდ, დაპყრობა-დაპატრონებას.

ბევრჯერ მითქვამს და კიდევ ბევრჯერ გავიმეორებ, სანამ დაფრუებულ და დაბრმავებულ ადამიანებს არ გავაგონებ: 2012 წლის ოქტომბერში ქართველმა ხალხმა ბიძინა ივანიშვილთან ერთად არა მხოლოდ სააკაშვილის ცხრაწლიანი რეჟიმი დაამარცხა, არამედ დაამარცხა შევარდნადის ათწლიანი რეჟიმიც. ეს 9 და 10 წელი ცალცალკე არ არსებობს, ეს არის 10+9 წელი, როგორც ერთიანი უწყვეტი ჯაჭვი, როგორც ერთმანეთის დასაწყისი და გაგრძელება.

პანტანო ხარჩილაძე

მინაწერი:
სანამ ეს წერილი გამოქვეყნდებოდა, „იმედის“ ეკრანზე ნიკა ლალიაშვილის ფილმი გავიდა, რომელიც 2008 წლის აგვისტოს ამბებზე მოგვითხრობს. ამ ფილმის გარშემო ატეხილ ფაფანს და გნაისს რომ ვუსმენ, კიდევ ერთხელ ვრწმუნდები: ამ ქვეყანაში სიმართლის თქმა ჯერ კიდევ აკრძალულია და თანაც აკრძალულია პატრიოტიზმის სახელით! როგორც ჩანს, 2008 წელს გამოცხადებული მორატორიუმი, რომლის მიხედვითაც არაფერი არ უნდა თქმულიყო აგვისტოს ომში მიხვილ სააკაშვილის და „ნაცმოძრაობის“ მირ ჩადენილ „საემირო“ საქმეებზე, ჯერ კიდევ ძალაშია. ამ მორატორიუმის პათოსს თუ ავყვებით, თურმე სამშობლოს დალატია, როცა სამშობლოს მოღალატეებს ვამხელთ, მაგრამ სამშობლოს მოღალატეებს თუ გმირებად და რუსული აგრესიის უმანკო მსხვერპლებად წარმოვაჩინოთ, ეს უკვე პატრიოტიზმია. ყოველივე ეს სხვა არაფერია, თუ არა სააკაშვილის და „ნაცმოძრაობის“ თავგანწირული მცდელობა, როგორმე დაფარონ ის შემზარავი დანაშაული, რაც მათ 2008 წლის აგვისტოში საქართველოს წინაშე ჩაიდინეს. ლალიაშვილის ფილმში დოკუმენტურად არის ასახული შემადრწუნებელი სიმართლე აგვისტოს მოვლენების შესახებ, თუმცა მაინც რჩება შთაბეჭდილება, რომ ავტორმა დაინდო ქართველი მაყურებელი და ბოლომდე არ თქვა სათქმელი. „საერთო გაზეთის“ ძალიან ბევრი მასალა აქვს გამოქვეყნებული აგვისტოს ომის შესახებ. მომდევნო ნომერში შემოგთავაზებთ ორი წლის წინათ გამოქვეყნებულ ერთ წერილს და დარწმუნდებით, რომ სიმართლე 2008 წლის ამბებზე კიდევ უფრო საზარელია, ვიდრე ამ ფილმით ჩანს. და ბოლოს: როდის გამოქვეყნდება ტელეკომპანია „იმედის“ იმ „პატრიოტი“ ჟურნალისტების სია, რომლებიც ამ ფილმის გამო ნიკა ლალიაშვილს უპირისპირდებიან?

გონა გვასალია:

აკაკი ბაქრაძის წინააღმდეგ

აკაკი ბაქრაძეს უდიდესი ავტორიტეტი აქვდა ეროვნული მოძრაობის დროს. მას 90-იანი წლების ილიას უწოდებდნენ. მისი ლექციებისა და მოხსენებების მოსასმენად ხალხი მოიქროდა და ტევა არ იყო. მის სატელევიზიო გამოსვლებს მთელი საქართველო უსმენდა და შემდეგ ბჭობდნენ ამასზე. ბოლოს ისე საჯაყად დაემართა ბაქრაძეს, რომ მტერიც ვერ უზამდა. ქართველთა გულებში აღმართულ დიდების კვარცხლბეკიდან ბაქრაძე გაიპარა. ცხოვრებამ დასცინა მის მედასავლეთეობას და ჩაღვდა აქცია მისგან თქმული სიტყვა. ქართველებს ხელთ შერჩათ ნაერისკაცალი, კომუნისტების ნასახლარი ერთი მოზუტბუტე კაცი, ეროვნული მოძრაობის საბოლოო დასამარების მონაწილე, შევარდნაძის მოდასე. ისე ჩავიდა ის საფლავში ცხოვრებისგან დაძრახული, რომ ერთი არა უთქვამს რა თავისი ძველი სახელის შესაფერი.

ერის შუქურად დასახული კაცი 1992 წლის დამდეგსვე ჭვარტლიანი კვარის შუქსაც ძლივს და გამოცემდა. მისი სახელი გააცამტვერა სამოქალაქო ომის პირველივე დღეებში. ჩაიყვანა ბაქრაძე 1992 წლის დასაწყისშივე. მან თქვა 1991 წლის შემოდგომაზე, როცა თბილისი ყარდა ქართველთა შლეგობითა და ისტერიით, რომ სამოქალაქო ომი არ დაიწყებოდა. ბაქრაძისგან დარჩა ჯაბა იოსელიანის მეგობარი, დაჭიავებული კაცი, რომლის კალამში სამოქალაქო ომის სისხლშია გასერილი. მას ერთი არა უთქვამს რა, როცა ზვიადელებს დევნიდნენ, აწამებდნენ, როცა ეროვნული მოძრაობისგან მტკვერიდა დარჩა, როცა სამეგრელო აიკლეს, შევარდნაძის მეცადი-

ბაქრაძეს გაუჭირდა საქართველოს მასშტაბით ამალეობაც კი. სანამ კომუნისტების დალაგებული იყო ქართლი, მანამ ჩანდა ბაქრაძე ქართველ ერისკაცად. ის იყო თბილისელი გურული და ასეთად დარჩა. არაფერმა ისე ნათლად არ გამოაჩინა ეს, როგორც საბჭოთა სისტემის დამთავრებამ. ბაქრაძე იყო რუსთა მიერ ნათამამები, იოლი ცხოვრებით აცეტებულ თბილისელთა სალონის პოლიტიკური მოქმედი, ოთახის მოუბნარი, რომელიც გარეთ არად ვარგოდა. ვაკელების პოლიტიკური მკითხავი და მოლაქე მარჩიელი იყო ბაქრაძე. ასეთი მარჩიელობა მაშინ ცოტას ეხერხებოდა, დღეს კი მათ ლაშქარს გახეთქილი აქვთ აკლებული. ქათმის ჭკუითა და მამუ-

კაცობა შეუგინა. მათი ვესტერნიზაციიდან (მედასავლეთეობა) კი ბევრიც აღარ დატოვა შეუბღალავი. ბაქრაძე მოესწრო საქართველოს გახრწნას შევარდნაძის მიერ. ასეთი ლაპარაკით ერთობოდნენ აქ წლობით, რომ ქართველმა სტალინმა გაყო გერმანია, დიდმა პოლიტიკოსმა, ქართველმა შევარდნაძემ კი გააერთიანა და თურმე ამ ქართულ ფენომენს მსოფლიო იცნობს. არა, შევარდნაძემ რა გააერთიანა? გაზეთის დონეზე მეტი კი არ იყო და არის ქართველი ინტელიგენცია. ან კიდევ ასეთი ნათქვამი: სატანა გამსახურდიამ მამარდაშვილს გული გაუხეთქა. ბაქრაძე იყო ყოველივე ამის შემსწრე. პლურალიზმის განემოში ჩაყენებული ბაქრაძე აღმოჩნდა

რომ თქვა იმაზე, რომ ქართველი ინტელიგენციის ასეთმა საარაკო არაკაცობამ გაამართლა ბოლშევიკური რეპრესიები და არარად აქცია ამ რეპრესიების გამო ცრუ ჭირისუფალთა მიერ გაზეთებსა და წიგნებში ატეხილი ვაი-უშველებელი. ბაქრაძემ ხმა ვერ ამოიღო იმაზე, რომ დასავლეთმა მოიტანა ნეოკოლონიალიზმი და ლიბერტარიზმი. არც იცოდა ეს რა იყო. იოტისოდენა არა დარჩა რა ეროვნული მოძრაობიდან უკვე 1992 წლის ბოლოსათვის. ეს გააკეთეს თავად ქართველებმა და მასონებს კი დააბრალეს. სიცრუე იყო ამდენი ბიბლიობა. რუსთა მიერ სახრითა და ხიშტით მოკრებილი ქართველი ნაცია ისევ დაიშალა ტომებად. ომები და დაცემა სხვა ხალხებსაც გადაუტანიათ, მაგრამ ისინი შთებიან ნაციებად. მათ საკუთარი ქვეყანა არ გაუმარცვათ. ქართველნი კი ერთურობის დამძრახველ და დამჩაგრავ ტომებად ჰგან. საბჭოთა იდეოლოგიის სიცრუე შეცვალა საქართველოს ისტორიის სიცრუემ, როცა გამოდის უამრავი ნაწერი ქვეყნის ფეოდალურ წარსულზე, მეფეებზე, თავადებსა და მღვდელმთავრებზე. ახლანდელი საკითხების, ისტორიის ფილოსოფიის სარბიელზე კი ვერა რა ითქმის. წარსულის ჩხრეკა და მისი სანაქებოდ გამოჩენა არის დღეისთვის სიძველეთაგან თავდასაძვრენი, ლანჩობისა და ინდიფერენტის, უცოდნელობის მისაჩქმალი ილეთი. ბაქრაძე ყოვე-

ლივე ამასზე დუმიდა. კი იძლეოდა ინტერვიუებს 1992 წლის შემდეგ, მაგრამ სათქმელი მას არ უთქვამს. ბაქრაძის ქართული ქართლს კარგი არა ეწია რა. ქართულ სუფრასავითაა მთელი საქართველო. ყველაფერი ნარიოშალია, გამოგონილია. ყველაფერი წვეული და ტაკიამასხრულია.

ბაქრაძის ერთი-ორი საჯარო გამოსვლა მეც მომისმენია და ვერას ვამბობდი ეჭვსა და უკმარობის განცდაზე. შემოგზავნილსა და პროვოკატორს მეტყობდნენ თავმომწონე თბილისელნი. არც წამოდგომასა და შეკითხვას ჰქონდა აზრი. პოლემიკაზე ხომ ზედმეტი იყო ლაპარაკი. საყოველთაო მონაჩმანმა ვეროპულ საქართველოსა და ოდითგანვე მის ევროპისკენ სწრაფვაზე ცნობა მოუწამლა ქართველობას. ამაში კი ნამეტურ ბაქრაძეს მიუძღვის დიდი წვლილი. მკვანე შემახილი თავად ბაქრაძეს ეკუთვნის და აი რატომ:

„ქართული მწერლობის“ 30-ტომეულის მეხუთე ტომის (გამომც. „ნაკადული“, თბ. 1988), წამძღვარებული აქვს აკაკი ბაქრაძის წინასიტყვაობა (გვ. 5-30). ეს არის ყოველად აფრაკული მსჯელობა მსოფლიო ისტორიის უცოდნელი ბაქრაძისა. მან იცოდა საქართველოს ისტორია და ეს შეეწია სახელის მოპოვებაში. საქართველოს იქით რა იყო, ბაქრაძე ამაში ვერ გაერკვა ცხოვრების ბოლომდე. აი ეს წინასიტყვაობა რომ არ დაეებჭდათ კომუნისტ ცენზორებს, მერე ამაზე დადგებოდა მიეთმოეთი, რომ აგერ, ბაქრაძეს არ დაუბეჭდეს ეროვნული სულით აღბეჭდილი ტექსტი და მისთანანი. ამ წინასიტყვაობას დამწუხრებული სახეებითა და ოხვრით კითხულობდნენ ქართველნი და ისე არჩევდნენ მას, ვითომც დიდი ნააზრევი ყოფილიყოს. ეროვნული მოძრაობა იწყებოდა იმ 1988-ში და ყოველი ასეთი ნაწერი, რაც ქართველთა თავმომწონობას აამებდა, რომ ისინი ევროპელები იყვნენ, ხელიდან ხელში გადადიოდა. აი, ასეთი უარსებითი საკითხის გარჩევამ, როგორცაა ქვეყნის ხანგრძლივი ორიენტაცია, იყო და არის ამდენი ზერელობა, მამებლობა, პატრი-

გონა გვასალია — ნიჭიერი ფილოსოფოსი, პუბლიცისტი, ესეისტი, მეცნიერი, წლეულს, გაზაფხულზე, 53 წლის ასაკში გარდაიცვალა. მთელი სამი წელი ებრძოდა უკურნებელ სენს, მაგრამ ერთი წუთით არ შეუწყვეტია მუშაობა — წერდა შესანიშნავ წერილებს, ესეებს, თარგმნიდა, კითხულობდა ლექციებს.
გონა გვასალია, პირად ცხოვრებაში უადრესად თავმდაბალი და მოკრძალებული ადამიანი, უადრესად უკომპრომისო და პრინციპული იყო, როცა საქმე მისი ქვეყნის საჭირობოლო საკითხებს ეხებოდა.
მის კალამს ეკუთვნის ნარკვევების კრებული „ფორმაცია და ცივილიზაცია“, ხოლო მისი წიგნი „თერიონის ვარდი“ 2010 წლის საუკეთესო წიგნად დასახელდა კრიტიკისა და ესეისტიკის დარგში. წერილი „აკაკი ბაქრაძის წინააღმდეგ“, რომელსაც დღეს ვთავაზობთ „საერთო გაზეთის“ მკითხველებს, კიდევ ერთი დადასტურებაა იმისა, თუ როგორი ფართო მასშტაბის მოაზროვნე იყო გონა გვასალია — საქართველოსადმი უანგარო სამსახურს შეწირული ეს სანთელივით წმინდა და სუფთა კაცი.

ნობით ომები განზრახ წააგეს და ათიათასობით ქართველი გაწყდა. ის გაებუტა ჯაბა იოსელიანს და ელდარ შენგელიამ შეარია. ეს თამაზ ჩხენკელისაგან და თავად ჯაბა იოსელიანისგან ვიცი. რაღაც ხუმრობა იწყინა იოსელიანისაგან და ამიტომ გაებუტა. ბაქრაძე არ იყო ის კაცი, რომ იოსელიანისთვის პირში მიეხალა სათქმელი. შევარდნაძის გამხრწნელმა ბატონობამ წარმოაჩინა, რომ ბაქრაძე იყო ჩვარი, რომელსაც თავი აღარსად გამოეყოფოდა. მახსოვს, ტაბლიდი, A4 ფორმატის გაზეთუკა გამოუშვა უცხოებლანეტელებზე 1993 წელს. დაჩიავებული ბაქრაძე დაიარებოდა შევარდნაძის მოდასეთა შეხვედრებზე, ირეოდა იმ ლიბერტარიზმულ პარტნომენკლატურასა და მას გადაჭდობილ ანტისაბჭოელ დისიდენტებს შორის, რომელსაც ასე უშედავითოდ ებრძოდა მართალი სიტყვით საბჭოთა პერიოდში. ის მოესწრო ინტელიგენციის კლასის დეგრადაციას და ზნედაცემულობას.

ლიშვილური ჯამბაზობით ქვეყანას აოცებენ. ბაქრაძეს არ შეეძლო ქართველთა მასის დარაზმვა კი არა, არამედ დიდი პოლიტიკური თავფრილობის გაძლოლაც კი. საბჭოთა დროს ბაქრაძე რომელიმე მწერალთან ან ქურდის მეგობარ თეატრალთან სტუმრად მივიდოდა. იყო ერთი ქირდა და ქილიკი რუსებზე. ეს თეატრალი თან ქურდულს აწვებოდა და თან ერისკაცობდა. თავისი თავი ყველას ინტელექტუალური ელიტის წევრი და ნამეტურ ჭკვიანი ეგონა. ერთურობის ეჯიბრებოდნენ ლენინზე ან მარქსზე სიმძადის თქმამში. ამათ თავი ევროპელებად მიანჩნდათ, რომელნიც აზიატმა რუსებმა დაიპყრეს და ჩაგრავენენ. ამათ ეგონათ, რომ ვინმე საკლისობდა ქართველთა ევროპაში და მათ მისვლას ელოდნენ. ესენი 1991 წლის მიწურულს ყიჟინით მიეგებნენ სამოქალაქო ომის დაწყებას და შევარდნაძის ჩამოსვლას ტაშით შეხვდნენ. რა უყო ყველა ამათგანს ცხოვრებამ. დედის საშო თავზე დაახურა და

ერთი ჩია კაცი, ისეთი უმწეო და გაცრიატებული ვიეთი, რომ არც დაიჯერებდი ამის სახელოვან კრიტიკოსობას კომუნისტების ზეობის ეამს. 1992 წლის კატასტროფის შემდეგ, 1993-98 წლებში ბაქრაძემ ვერაფერი დაწერა გამოსაჩენი და ქვად დასადები. მან არაფე-

ოტიზმს ამოფარებულ ჭკუანაკ-
ლულთა ბოლშევიზმს. იმიტომაც
არის ქართლის საქმე შავად. ამითი
წიგნების მიხედვით რომ განსაჯო,
ყველა ჭკვიანია, მთელი საქართ-
ველო კი მუდამ მოლორებულია.

ამ წინასიტყვაობაში ბაქრაძე
ამბობს, რომ იოანე მთაწმიდელი
ესპანეთს აპირებდა გამგზავრე-
ბას. ვთქვათ, ესპანეთის ევროპული
იმპერიის ზეობისას (XVI-XVII
საუკუნეები) ვინმე ქართველი
ჩასულიყო იქ და ეთქვა, რომ ის
ესპანელთა ნათესავია და კავ-
კასიის იბერიიდან სამხვეწრად
მოვიდა. არა, ხომ იარა ევროპა-
ში იმ თარსიან 1700-იან წლებში
სულხან-საბა ორბელიანმა და
რა ჩიტი დაიჭირა? არვინ უგდო
ყური და წამოვიდა გაწილებული.
მაშინ ესპანეთის იმპერია კიდევ
მძლავრობდა. ხომ შეიტყვეს ესპა-
ნელებმა, რომ კავკასიის იბერიი-
დან ელჩი დადიოდა ევროპაში და
მერე? ბაქრაძე არ აყენებს ამ კითხ-
ვებს. სადა ესპანეთში ქართველთა
ნათესავი? ხომ იარეს იქ საბჭოთა
კავშირის დროსვე ქართველებმა.
წიგნები წერეს შოთა ძიძიგურმა
(*შოთა ძიძიგური*. მოგზაურო-
ბა ბასკეთში (1977 წლის ივლი-
ნი). თსუ-ს გამომც. 1977), ილია
ტაბაღუამ (ილია ტაბაღუა. ბას-
კები. ლექსები და ფაქტები.
თბ., „საბჭოთა საქართველო“.
1979) და სხვებმა. XX საუკუნის
70-იანი წლების მიწურულს და
80-იან წლების შუამდე პრესა-
სა და ტელევიზიაში ერთი ამბა-

შენ რაღა ხარ, ქართველო? დაგ-
ცარა დასავლეთიდან მოტანილმა
მოსახმარისა და საპამპულოს ნაი-
რობამ და დაკარგე მამული. შენ
ბასკსაც ებიძ-ემამიდები და ესპა-
ნელსაც? რად არ გინდა შეიგნო,
რომ სხვადასხვა ხალხია? იმად,
რომ არ წაგერთვას ლაყაფისა და
ფამილარობის შესაძლებლობა.
შეუძლებელია ბაქრაძეს ეს ყვე-
ლაფერი არ სცოდნოდა. ის ამაზე
არაფერს იტყვის. მისი ეს წინა-
სიტყვაობა ამ წლებში დაიწერა
როცა ერთი ამბავი იდგა ესპანე-
თის იბერიელებთან ნათესაობის
გამო. რუსების ჯიბრში დგომით
დაწერა ეს საცოდლობა და ილიო-
ტობა ბაქრაძემ. მისმა დათესილმა
დვარძლმა ნაყოფი მალე გამოიღო.
ეს ნაყოფი კი ისაა, რომ წიგნიერმა
ქართველებმა აიკვირეს ბიზან-
ტიზმის დამღუპველობა საქარ-
თველოსათვის და დაიჯერეს, რომ
ბიზანტია ხელს უშლიდა საქარ-
თველოს ევროპისკენ სწრაფვა-
ში. პოლიტიკურ ფეტიშად იქცა
ქართველთა შორის ეს ევროპა.
ახლა ასე დავაყენოთ საკითხი:
ესპანეთიდან აქ რად არვინ არას-
დროს ჩამოვიდა? ხომ უწყოდნენ
ესპანეთში, რომ კავკასიის სამხ-
რეთშიც არის იბერია? მსოფლიო
იმპერია იყო ესპანეთი XVII-XVII
საუკუნეებში, თავზე გადასდიოდა
დოვლათი. სადა არ შედიოდა
ესპანური ფლოტი და გამოეგზავნა
ესპანეთის სამეფო კარს ქართლის
სანახავად ელჩიონი. ვის როდის
გახსენებია?

რადგან რევოლუციური ეპოქა იყო
დაწვებული, მაგრამ კოლონიალი-
ტური რეჟიმი დამყარდებოდა. იმ
ევროპელმა ჩინეთისა და ინდოე-
თის კულტურები არ ითხო. შევიდა
და ტყავი გააძრო ჩინელსაც და
ინდოელსაც. ევროპელი იმ ქვეყ-
ნებში იყო მმარცხელი და მფლე-
ტელი. სულ არა წაგკითხავს რა
კოლონიალიზმის ისტორიიდან?
თუ გგონია რომ შენი სვეტიცხო-
ველი და ძველი ხელნაწერები მას
გულს აუწყვებდა და შეგეამხანა-
გებოდა, ბრევივი ხარ. ევროპელი
კოლონიალისტები არ მოშლიდნენ
ბაგრატიონთა მეფობას, მაგრამ
სამეფო კარს ყმად დაიყენებდ-
ნენ. ისინი დატოვებდნენ იმერე-
თის ტახტს, კახეთის ტახტს და
ქართლის ტახტს. ბრიტანელები
უფროვე გაამიზნებდნენ სამი
ტახტის ერთობისგან განკერ-
ძობას. ამის შემდეგ ქართველს
ცალკე თავისი ტომების მოკრება
და ნაციად ჩამოყალიბება ექნებო-
და სადარდებელი, ცალკე კომპ-
რადორული არისტოკრატისა და
მეფის ტახტის დამხობა საქარ-
თველოს მხარეებში, ცალკე კიდევ
ეროვნული ანტიკოლონიალისტურ-
ი მოძრაობის ორგანიზება. ამისი
თავი ვინმეს ჰქონდა ქართველთა
შორის? რუსებმა ფეოდალიზმის
დროს ჩამყავებულ საქართველოს
ისტორიული ნახტომი აქნევინეს.
ჯერ ერთი, მათ ძალით გააერ-
თიანეს საქართველოს ტომები,
მეორეც ის, რომ მეფის ტახტის
გაუქმებით, ქართველს თავიდან
ააცილეს ანტიმონარქიზმისა და
მეფესთან ხანგრძლივი ბრძოლის
აუცილებლობა, რაც იყო ყველა
ევროპულ და ევროპეისტულ ქვე-
ყანაში. ეგრე არაა, რომ შენ ევრო-
პეიზმი გინდა და ანტიმონარქიზმი
და ათეიზმი კი არ გინდა. ევრო-
პეიზმის ფუძე იყო ორი საუკუნის
წინ ათეიზმი და მონარქომაქია.
ევროპელები აქ რომ ყოფილიყ-
ვნენ, მერე ილია და აკაკი ბაგ-
რატიონთა მოსაყვინელ წიგნებს
დასწერდნენ და ტახტის დამხობას
ამოიჭრიდნენ გულში ყველა მათი
მოდასენი. უამრავი ანტიკლერიკა-
ლური წიგნი დაიწერებოდა. ამის
გარდა, გაჩნდებოდა რუსული

ორიენტაციის ქართველთა დასი,
რომელიც საქართველოდან ევრო-
პელთა ფეხის ამოკვეთას დაისა-
ხავდა მიზნად. იქნებოდა წერილი
ომები და მუდმივი კონფრონტაცია
პოლიტიკურ ჯგუფებს შორის. თუ
ფორდანიას დროს ქართლში არ
შემოვიდოდა ბოლშევიკი რუსი,
ის უთუოდ შემოვიდოდა ნაცის-
ტური გერმანიის დამარცხების
შემდეგ. ფორდანიას პოლიტიკას
მიუძღვის ბრალი იმაში, რომ აქ
წითელი არმია შემოვიდა. ნუ აბო-
გინებ აქ რუსეთის მომტერე ევრო-
პელ კოლონიალისტთა ჯარებს.
ხომ თავზე დაგეცა ეს დამოუკი-
დებლობა? გაჩერდი და შეიფერე,
ნუღა მტრობ რუსეთს, ნუ ბუქნავ
სხვის დაკრულზე. ზემოთ ნახსენ-
ები ბრიტანელი დიპლომატი და
მოგზაური ოლიგერ უორდროპი
ბოლშევიკთაგან წოდებულ იქნა
ინგლისის რეზიდენტად ფორდა-
ნიას მთავრობაში, რასაც მიზე-
ზი ჰქონდა. უორდროპი მეორე
მსოფლიო ომის დამთავრებასაც
მოესწრო. ბრიტანეთი ლამობდა
საქართველოს თავის კოლონიად
და რუსეთის წინააღმდეგ მიმარ-
თულ პლაკდარმად ქცევას. ამას
რუსი არ მოითმენდა. ფორდანი-
ა რომ არ აპყლოდა ბრიტანელებ-
ის წაქეზებას რუსეთის წინააღ-
მდეგ, არ იქნებოდა 1921 წლის 25
თებერვლის ოკუპაცია და გაქცევა
საქართველოს მთავრობისა. საკა-
ცობრიო დიად იდეალებზე მოლა-
პარაკე და მავვირალი გაზეთების
გამომცემელი მთავრობა ჯაბანი
გამოღდა. არ ვარგოდა პოლიტი-
კოსად ეს ნოე ფორდანი. ფორდა-
ნიას მთავრობა იქცა მარიონეტად
ბრიტანელების ხელში. ვინ შემო-
დიოდა ქართლში, ვინ გადიოდა,
ადარ გაიგებოდა. იმ ჟამს მაგრად
აიმღვრა წყალი. ამდენი ქურდი
და მამაძალი მეტის მოპარვას
ლამობდა. აი ეს იყო ფორდანიას
დრო. გაქანებული ქურდობა იყო.
აიღოს მკითხველმა 1918-20 წლე-
ბის პრესა მინც, რათა დაინახოს
რა იყო მაშინ. ყველა დაწესებუ-
ლება მუქთამჭამლებით და არამ-
ზადებით გაივსო. მათ დაჭერას
ვედარ აუდიოდა მამინდელი შინა-
გან საქმეთა სამინისტრო. რისი

ნანატრი დამოუკიდებლობა? ვერ
სად იყო, ლიბერალ ისტორიკოსთა
დასი რომ ერეკება? ყოველივე ეს
არა აქვს გააზრებული არც ბაქრა-
ძეს, არც მის ეპიგონთა ლაშქარს.
ტყუილია ეს დაუსრულებელი
კრუსუნი რუსთა მიერ ბაგრატი-
ონთა ტახტის მოშლას და ქადი-
ლი მის აღდგენას. ამას იზამდა
ცუდი ისტორიკოსი, შევარდნაძის
მოდასე გურული, ფეთიანი ლეკან
სანიკიძე. ისტორიკოსი მამა-შვი-
ლი, ლეკან და გუბაზ სანიკიძეები
იყვნენ შევარდნაძეები ქართულ
ისტორიოგრაფიაში. არა, ტახტი
გენატრება, მეფე გინდა? წლო-
ბით ამაზე უბნობ? ჰოდა, აღად-
გინე ეს ტახტი, თუ ამისი თავი
გაქვს. ახლა ხომ თავისუფალი
ხარ და არვინ გიშლის ხელს.
რა არის ამდენი წელი ლაპარაკი
საქართველოს უგვირგვინო მეფე-
ზე, ერეკლე II-ს ძეთაგანზე ალექ-
სანდრე ბატონიშვილზე? თავისი
ძმებიც არ ედგნენ მას გვერდით.
ეს ერთი იბრძოდა თავგამებულ
რუსთა წინააღმდეგ მთელი თავისი
ცხოვრება. ერეკლეს ერთი ღუფინი
ვაყვებინა ერთი ალექსანდრე იყო
რუსეთის თავგანწირული მტერი,
მაგრამ პოლიტიკური სპეკულაცი-
ისათვის მისი სახელის გამოყენება
ახლანდელ მედასავლეთეთა მიერ,
მასზე დამაქრული წიგნების წერა
არაა სწორი. რუსების ჯიბრით
ლაყობენ ამდენს მეფის მოყვანა-
ზე ქართველები. ისევე იმ ესპანეთის
ბაგრატიონებისკენ იშვერენ თითს.
თავადაც არ იციან, რა უნდათ, რა
ალაპარაკებთ. სულ ასე როგორ
არის? არა, არაა ქართველი ეს
ესპანელი ბაგრატიონი, მიუხედავად
იმისა, რომ ქართულად უბნობს.
არაა ამ ბედშავი ქვეყნის ჭირისუ-
ფალი ეს ხორხე ბაგრატიონი და
მოეშვი მის ხსენებას. აქეთ გამომ-
ხედავი არაა ის და მისი ჯვალბობა.
ტურისტადაც არ ჩამოდის ქარ-
თლში. სხვა რაღა გინდა?

ევროპა იყო და არის დასავ-
ლეთ ევროპის რამდენიმე ქვეყანა
და არა მთელი ევროპა. შუა და
აღმოსავლეთ ევროპა იყო და არის
ევროპის უკანა ეზო.

ბასკები
ვი იყო ესპანეთისა და ბასკეთის
გამო. ცკ-ს მდივანი შევარდნაძეც
იყო ესპანეთს ჩასული და ამაზეც
გამოვიდა დიდიბრანდის წიგნი. ეს
მოჩვენებითი სიხალისე ბასკებისა
და ესპანელების ქართველებთან
ნათესაობის გამო 80-იან წლებშივე
მიივიწყეს, რადგან არვინ უგდო
ყური ქართველებს არც ესპანეთში,
არც მის ერთ-ერთ მხარეში- სეპა-
რატისტულ ბასკეთში. ერთობითი
ილაღვიან მრავალი წელია ესპა-
ნელები და ბასკები. ტერორის-
ტულად იბრძვიან ბასკები ათე-
ულობით წელი, უამრავი ესპანე-
ლი მოკლეს. კაუდილიო ფრანკომ
(1892-1975) დასაჯა ბასკები სეპა-
რატისმისათვის. ბასკური ტერო-
რიზმი ესპანეთისგან განცალკეე-
ბას ისახავს მიზნად. ასეთი დონის
ნაციონალიზმი ბასკებში და მას
ვერ დაანელებს გლობალიზაცია.

ვთქვათ, ევლოთ ბაგრატიონ-
თა მახვეწარებს ევროპაში XVII
საუკუნეში, როგორც მათ რუსეთ-
ში უეღლიათ. აქ რომ მოვიდოდა
ევროპელი, ეგრევე კათოლიკუ-
რად მონათლვას მოითხოვდა და
გეტყვოდა: ევროპელი თუ ხარ და
ევროპელები კათოლიკენი არიან.
იეზუიტთა ორდენიდან მოვიდოდ-
ნენ ქართლში და სულ რუსეთის
წინააღმდეგ ზაკვა და ლაღვა
იქნებოდა. ასე იყო პოლონეთში,
დასავლეთ უკრაინაში. ან პრო-
ტესტანტი მისიონერი მოვიდოდა
და ქართველთა ტომების ნაწილი
კათოლიკე იქნებოდა, ნაწილი კი
პროტესტანტი. არ იზრუნებდა
ევროპელი იმაზე, რომ საქართვე-
ლოს ტომები ნაციად გარდაექმნა.
ვთქვათ, ევროპელები აქ მოსულიყ-
ვნენ XIX საუკუნეში და გადანათ-
ლვას ეგრე აღარ მოითხოვდნენ,

უნგრეთი. ბუდაპეშტი. 2019 წლის ზაფხული.

- ალო, ზურაბ, ჩამოვედი, სად უნდა გზავნი?
- რომელი ხარ?
- ნიკა ვარ, გვარამია, შე ჩემი!
- აა... პოო... კამერით ჩამოხვედი?
- პო, აბა, ხომ მითხარი, ინტერვიუს მოგცემო?
- ნიკა, ხომ არავინ აგევა?
- ნუ, ეხლა, რა ვიცი, თუ არ ჩავთვლით ბიძინას, სხვა ვერავინ შეგამჩნევ!
- ხომ იცი, ბიჭო, ყველაზე მეტად ტელეკამერებისა და თვალთვალისა მეშინია, ცუდად ვხდები... სხვა რაღაცებისა მეშინია, მაგრამ მაგაზე მეტი გეტყვი. მოკლედ, აეროპორტიდან რომ გამოვხვალ, ტაქსით მარჯვნივ დაუყვები, მერე მარცხნივ გადმოუხვევ, ნახევარ კილომეტრში ორღობეს დაინახავ, ცოტა ცუდი გზაა, მაგრამ უნდა გაუძლო.

კალედა. ისევ ატარებს ექიმებთან, ისევ ჩაუტარებს ათასნაირი გამოკვლევას, მაგრამ ამაოდ. კონსილიუმის ერთ-ერთმა წევრმა ისიც კი თქვა, ამ ბიჭს თვალ-ყური ადევნეთ, შემთხვევით ხელისუფლებაში არ მოხვდეს, თორემ ცოდვის კალოს დაატრიალებს - ადამიანები, რომლებსაც უწყინარი ფრინველების, ცხოველების, მოვლენებისა თუ ნივთების ემინათ, კაბინეტებში იკეტებიან და ათასნაირ ბინძურ გეგმას ადგენენო. დიას, დიას, სწორედ რომ ასეაო, მიუგო ერთ-ერთმა კოლეგამ, მაგალითად, ადოლფ ჰიტლერს საკუთარი კუილისა ემინოდაო. ისე, ძალიან საინტერესოა, ამ ბიჭსაც იგივე სენი

ლურ პროკურორს, ნიკა.

- კონკრეტულად რა ცოდვებს გულისხმობ, ზურაბ?
- თითქმის ყველა ღირსება და ყველა ნაკლი ჩემი ხალხის მიტარება. ვაჟკაციც ვიყავი და შმიშარაც, პუტინს ვებრძოდი და მეშინოდა ჩიტებისა... გულზეა დიდ ვიყავი, მაგრამ ჩიტებისა მეშინოდა, ჩემი უბედურება ამჟამადაც ეგაა.
- პოდა, იმას ვამბობდი... ჩვენში მოლაღატენი სჭარბობდნენ ერთგულებს, განა თუ სხვისი, საკუთარი თავის, თავის ხალხის მოლაღატენი, კარგად ვიცი, თვით ჩემს გარემოცვაში ნახევარი რუსებსა ჰყავდათ შესყიდული, ნახევარი ივანიშვილს.

ჩიტები ჯოჯოხეთიდან

პოლიტიკური ნოველა. დანერჩილია რეალურ ფაქტებზე დაყრდნობით

- ბიძინას ვუძღვებ, შე ჩემი, გზას ვერ გაუძღვებ?

- პოდა, ორღობე რომ ჩამთავრდება, ვაკიანზე გამოხვალ და აქვე ვარ, რა. პო, უკან მაინც ხშირად იყურე, არავინ აგეკიდოს.
- მე უკვე ყველაფერი მკიდა!
- მე კიდევ მეშინია, ვერ გაიგე?!
- ეტყობა, შენ სიკვდილის შიშში ჯერ არ გადაგიღალხავს... აი, მე შარშანწინ გადავლახე, ივანიშვილს უნდა მოვეკალი, ვერ მოძულა და ეხლა ფეხებზე მკიდა სულიც, ხორციც და ჯოჯოხეთიც!
- ზურაბმა ტელეფონი გათიშა. უნდა მოეშვალოს. ბავშვობიდანვე ვერ იტანდა ტელეფონს და რადიოს, გაზეთის დანახავზეც კი ალერგია ემართებოდა, სადებავის სუნზე ისტერიაში ვარდებოდა. სად არ ატარებს მშობლებმა, რომელ ცნობილ ექიმს არ მიმართეს, ასე და ასეა ჩვენი საქმე, ბიჭი ხელიდან გვეცლებაო, თუმცა პროფესორებმა ვერაფერი დაუდგინეს. მშობლებს მხოლოდ იმით ამშვიდებდნენ, ნუ გეშინიათ, შეიძლება ცხოვრების რაღაც ეტაპზე ხელიდან წავიდეს, მაგრამ ხელიდან არ გამოგეცლებაო. გადიოდა დრო, ზურაბი დროსთან შესაბამისი ტემპით არა, მაგრამ მაინც იზრდებოდა, ოღონდ ჩაკეტილ სივრცეში - ერთ დღეს დედამ ისიც აღმოაჩინა, რომ ბავშვს ჩიტებისა ემინოდა. მაშინ, როცა უბნის ბაღები ბედურებს შურდულებით დასდევდნენ, ზურაბი "კუშუტკის" ქვეშ იმალებოდა და მთელი არსებით კან-

როცა ხალხს ამდენი მოლაღატე შინა ჰყავს, სააკაშვილიც ვერ გაამარჯვებინებს მას. თუ მთელმა ერმა გამარჯვება არ მოინდომა, მერაბიშვილიც ვერ უშველის, ნიკა, რადგან ჯერ არსად გაუმარჯვნიათ შმიშარებსა და მსტოვრებს. სიყრმე და სიჭაბუკე საქართველოს შევალი, მაგრამ ქართლები ჰარი პოტერს მემახდნენ, ხოლო აფხაზები - თხუნელას მიწოდებდნენ. დამანელა მერაბიშვილისა და ახალაიების კინკლაობამ, ნიკა, ჩვენში ყოველ ნაბიჭვარს დიდი თანამდებობა სწყურია, ყოველ ნაცარქექიას - სარდლობა. მუდამ რუსებს ეგებოდნენ ფეხქვეშ ჩვენი სულელი თანამებრძოლები და ღორმუცელა პარლამენტარები. მცირე ხანს დადუმდა ზურაბი, თვალები დახუჭა, უცნაურად დაემანჯა სახე. სახეზე მკვდრიფერი დაედო.

- შენ რომ მერაბიშვილის ად-

ჩიტი რომ გადაგიფერეს და თან დაგასკლინტებს.

- სკლინტი კი არა, ყველამდე მძღნერში ვართ, ზურაბ, მძღნერში!
- რა ვქნა, მე სკლინტისა უფრო მეშინია... კიდევ ნემსისა მეშინია, ბიჭო.
- გეუბნები, მე ჩავიბარებ ყველას კაპიტულაციას, მე გავხდები ლიდერი ამ ქვეყნის, მე ვიქნები მამა საქართველოსი, ვინც დღევანდელ წინააღმდეგებას, ყველას ჩავაღებო ციხეში. სექტემბრიდან ქუჩებში გამოვიყვან მილიონობით პატრიოტს, ბიძინა ივანიშვილი, რასაკვირველია, ჩაგვანსობს სისხლში, მაგრამ ჩვენ მაინც გავიმარჯვებთ და მას გაასამართლებს საერთაშორისო ტრიბუნალი კაცობრიობის წინაშე ჩადენილი დანაშაულისთვის. მეტსაც გეტყვი, ზურაბ, ივანიშვილი იმდენად დაუნდობელია, აუცილებლად გამოიყენებს ბირთვულ იარაღს, იყიდის ატომური ბომბს და ააფეთქებს რუსთაველის გამზარზე, სადაც ამ წუთებშიც დგას ასი ათასობით ახალგაზრდა პატრიოტი!
- ნიკა...
- არავითარი ნიკა, არავითარი ზურაბი, არავითარი მიშა, როცა მამული განსაცდელშია, ყველანი ქუჩაში!
- ნიკა...
- ნაბიჭვრები, მაგენი!
- ნიკა... იცი, ყველაზე მეტად ახლა რა მინდა?
- ვიცი, შენ ეხლა ყველაზე მეტად გინდა მოხარბული სიმინდი!
- ვერ გამოიცანი, სახლში მინდა.
- დარჩენილიყავი მერე, რას გამოიბოდი?
- ჩიტები, ნიკა, ჩიტები... ყვა-რელში ძალიან ბევრი ჩიტია.
- კაცო, შენ ჩიტებს გამოექეცი თუ ბიძინას?
- მე საკუთარ თავს გამოვექეცი, ნიკა, სადაც მუდმივად ჩიტები ჭიკჭიკებენ... რაც ბიძინა მოვიდა პოლიტიკაში, უფრო მეტად აჭიკჭიკდნენ.
- პოდა, ამიტომაც ჩავიბარებ მის კაპიტულაციას!
- ეგ შენი საქმეა.
- ძალზედ საინტერესო ინტერვიუ დასრულდა. კადრს მიღმა კიდევ იყო საუბარი ჩიტებზე, კუილებზე, სისხლზე, შეცდომებზე და რაც მთავარია, გვარამიას თანმდევი შაკიკზე.

გელა ზაფხულიანი
555 48 48 61

ნიკო რეხვიაშვილი – ლექსები

ბოლნისის სიონი

კრძალვით შევალ მე შენს ტაძრად,
წარსულს ფიქრში აუკუნებ,
შენს ხსოვნაში ჩაინაცრა
ბევრი ბნელი საუკუნე.
ზეცას ასდის ბოლი, სველი,
სივერაგე მძალავს ბედის,
აქ ხუთასი ბოლნისელი
რისხვად დახვდა ჯალალედინს.
მტერს ძალ-ღონის გაათებით
ხმალი ხმალზე შეუტოლეს,
შეუტოეს გააფთრებით,
ძარღვი შიშით შეუთრთოლეს.
მზე მიადგა ხმლების პირებს,
გორდამ ელვად დაიკვესა,
ბევრს გულ-მკერდი გაუგმირეს,
ცას სწვდებოდა მათი კვნესა.
ლომურ მკლავით მტერი ლეწეს,
ვისაც მისწვდნენ, დაჰკრეს ტორი,
ხმლები ხმლებით მიულეწეს,
შეულეწეს ჯავშან-თორი.
შუბლი ოფლით დაეცვარათ,
გულზე სისხლი დაეღვარათ,
ურიცხვ სპასთან ნაომარნი
შენს მიწაში მიწვნენ წყნარად.
დადლილები სულის გზებით,
ერთად მიწვნენ, როგორც მშები,
სამამულო შურისგებით
დღესაც შფოთავს მათი ძვლები...
ფრმატ, ჭაბუკიც გახსოვს, საბა,
გრძობდი მგონის ხვედრს უძნელესს,
რა თვალხარბად დაეწაფა
შენს წარწერას უუძველესს.
მოგწვდა დიდი გულისძეგრა,
ახსოვს შენს ძველ კარიბჭეთა,
განბრძობილი მისი მხერა
რა სიხარულს განიჭებდა.

მეცხრე ცამდის აღწეულო,
ივერიის ბედისწერავ,
ქვემო ქართლში დარწეულო,
აკვანო და სიბრძნის კერავ!
გულს გვიკვერავ, სულს გვიკვერავ,
იბრძოლებ და იალმასებ,
კვართს რწმენისას შეგვიკვერავ,
სულსაც ლოცვით მიანაზებ.
ლექსით გლოცავ ბებერ სიონს,
ხარ ძველ წიგნთა თავფურცელი,
მტერი თუ კვლავ მოგესიოს,
ძველებურად გაუძელი.
შეიწირე ჩემი აზმა
და ზეციურ ბროლის სურით
მოგვასხურე აიაზმა,
აიაზმა, ბოლნისური.
შენი გზაც და ცაც ნათელობს
და შენც ლოცვად დადგე როცა,
არ მოაკლო საქართველოს
ღვთაებრივი შენი ლოცვა.
ხშირად დარდი წელში მდრეკავს,
მე — ბოლნელი, შენ — ბოლნისი,
შენი ძველი სისხლი რეკავს,
ძარღვში გრგვინავს ექო მისი.
ჟამის ცბიერ ქარაგმებით
იმზვევე და იარაგვე,
საბას ბრძნული არაკები
იქაც ჩამომიარაკე.
გარდამსახავს ახალ სახედ,
როცა ზეცა ცრემლის ცვარით,
ბოლნურ ჯვართით გადამსახე,
კურთხეულო, მეც პირჯვარი.
საბას ოქროს კალამი ხარ,
ზოგჯერ სევდით მონისლული,
საქართველოს ალაში ხარ,
ვარამი ხარ, ბოლნისური!..

***

ერის სულით ღვთაებრივით, ორი მძლავრი ბურჯით —
იწონებდა თავს ქართველი — კალმითა და ფუნჯით.

არც ამ მიწით, არც ამ ზეცით — ცისფერით და ლურჯით —
სასწორზე დევს საქართველო გამაძლარი კუჭით.

კაცისმკვლელთა მიტევებით, იდეებით მუნჯით,
სხვის ჯიბიდან უსირცხვიოდ მონახვეჭი უნჯით —

იცვლებოდნენ მთავრობები, ოქროს ცვლიდნენ თუჯზე,
დაიკიდეს ერის ბედი, ფეხებზე და კუჭზე.

ნოყიერი სალაფავით და ოცნებით ფუჭით,
აზროვნებდნენ არა თავით — გამაძლარი კუჭით.

ტრიალებდა ბედის ჩარხი, ცა იწვოდა ალხით,
არც სამშობლო არ ახსოვდათ, არც ქართველი ხალხი...

ჟამთა დენას, რისხვას ზენას, თუ კვლავ გადაუვრჩით —
სამოთხეში შევალთ ყველა, ამოყორილ კუჭით...

***

ყაყანია ქუჩის, ბაზრის,
ბერის ნაცვლად ერი სწირავს,
ქვეყნის ბედის დედააზრი,
შინაარსმა შეიწირა.

შიგნით, გარეთ მტერი მიღრენს,
მგლური თვალთ მამტერდება,
ნუთუ მართლა ერის ციხე,
უზურაბოდ არ შენდება?!

არა თურქის, არა ლეკის,
არა სპარსის განალესი,
— ალგეთს აფშუვლებულ ლეკვის,
მომბჯენია დანა ყელში.

რახანია არ ნათელობს,
თუმცა დარი ნათელია,
გვაფიწვდება, საქართველო
ჩვენზე დიდი ქართველია!..

მშობლიური გასწვეთს სისხლი,
პაპისეულ ვადაჯვარიანს,
ჩემივ თავის მომკლავს ზიზღი,
ვიდრე მაჯას გადახსნიან.

ყაყანია ქუჩის, ბაზრის,
ბერის ნაცვლად ერი სწირავს,
ქვეყნის ბედის დედააზრი,
შინაარსმა შეიწირა!..

კაცი შვილივე ბრუნვაში

კაც-ი ღვთიური გენით,
კაც -მა მზედ გაიოცნება,
კაც-ს ვემბ დიოგენივით,
კაც-ის დღესაც ჭირს მოძებნა.

კაც-ით ავით და ბოროტით,
თავს ვერ იმართლებ გამჩენთან,
კაც-ად ივარგე ბოლომდი,
კაც-ო, ამ არაკაცებთან!

ყურადღება!

ნიუ იორკის (აშშ) ბიბლიის შემსწავლელი ქართველოლოგიური ცენტრი: „ბიბლია და საქართველო“ 2019 წლის 14 სექტემბრიდან

აგრძელებს ბიბლიის შემსწავლელი ზოგად-საგანმანათლებლო ერთიანი კურსების ლექცია - სემინარებს. მეცადინეობები შესდგება საქართველოს პარლამენტთან არსებული, ილია ჭავჭავაძის სახელობის ეროვნული ბიბლიოთეკის აუდიტორიაში. ლექცია-სემინარების წამყვანია ნიუ იორკის ქართველოლოგიური ცენტრის დამფუძნებელი და ხელმძღვანელი, ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, საზოგადოებრივი აკადემიის: „ქალღეა“-ს აკადემიკოსი, ქ-ნი დენიზა სუმბაძე. მსმენელთა რეგისტრაცია დაიწყება წინამდებარე განცხადების გამოქვეყნებისთანავე, ტელეფონით: 599 43-12-17.

გილოცვა

80 წლის იუბილეს ვულოცავთ შესანიშნავ პიროვნებას, კარგ ქართველს, საამშენებლო კომპანია „ივერიამშენ-პლიუსის“ გენერალურ დირექტორს, საქართველოს დამსახურებულ მშენებელს, საქართველოს არქიტექტორთა და მშენებელთა საინციკლოპედო-საგამომცემლო

ფონდის დამფუძნებელს და თავმჯდომარეს, საქართველოს არქიტექტორთა და მშენებელთა ენციკლოპედიის მთავარი რედაქტორის მოადგილეს, სრულიად საქართველოს საგვარეულოთა კავშირის „გვარი და გვარიშვილობის“ გამგეობის თავმჯდომარეს, ფაზისის მეცნიერებათა აკადემიის და ბიზნეს მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილ წევრს - აკადემიკოსს, საქართველოს საინჟინრო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტს ვაჟა ნადირაშვილს.

ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ხანგრძლივ სიცოცხლეს, მხნეობას და ღვთისგან ბოძებულ ყოველგვარ სიკეთეს.

მამობრძე

ისრაელი - წმინდა მიწის მოუშორებელი მამია

ისეთ ისტორიებს ჰყვებოდნენ ისრაელის მესაზღვრეებზე, თბილისის აეროპორტიდანვე შიში დამყვა. პასპორტი კანკალით მივაწოდე ქართველ მესაზღვრე ქალს.

— ირანდა, ირანდა, — კითხულობს და იცინის — 25 წელია ვმუშაობ და ასეთი სახელი არ გამიგია. ლამაზი სახელია, თქვენ ძალიან გიხდებათ. მითხრა და პასპორტი დამიბრუნა.

მამინევი ცრურწმენამ გაიღვიძა ჩემში — რადგან პირველი დაბრკოლება მესაზღვრესთან სასიამოვნო გამუსაიფებით დამთავრდა, მოსალოდნელია, ისრაელის საზღვარზეც იოლად გადამატარონ-მეთქი...

თვითმფრინავში ჩემ გვერდით ერთი „იხროხინე“ ქართველი

მირაბ მიქაილი

ყაძახი ზის. ხენემის და აშკარად ეტყობა, წუხანდელი ნაბახუსევი რომაა. სასმელის სუნით აჭარხლებულია და რატომღაც ათასგვარ კითხვას მისვამს, სულ არ მაქვს მასთან ლაპარაკის სურვილი და განწყობა — ისრაელის საზღვარი მაქვს გადასაკვეთი, წმინდა მიწას ფეხი უნდა დაედავება, — უფალს მადლობა კიდევ ერთხელ ვუთხრა, ქართველ ებრაელებს მოვეფერო და ჩავეხუტო...

არა, მართლა გული მაქვს აჩქარებული. ფრენის მთელი ორი საათი ასეა — ცნობისმოყვარეობა, საოცრებათა მოლოდინი და უამრავი სხვა განცდა და შეგრძნება ერთმანეთს ცვლის — ჰერაკლეს გულივით ბათქაბუთქით მიცემს პატარა ადამიანურ მკერდში რაღაც...

ციდან გამოჩნდა ისრაელი. როგორც კინოებშია — თეთრი, ფუტკრის სკასავით მიჭიჭკნილი სახლები ზღვის სანაპიროებზე. წერილი ტრასები და ჭიანჭველებით სწრაფ-სწრაფად მოფუსფუსე ტრანსპორტი.

ფეხი დავადგი ისრაელის მიწაზე და მადლობასთან ერთად უფალს ერთადერთი რამე ვუთხარი, რაც მთელი სიხუსტით მხოლოდ მე და მან ვიცით...

თვითმფრინავიდან სულ, მგონი, 5-იოდე ქართველი ჩამოვედით.

უკვე ცოტანი მიდიან ისრაელში

სამუშაოდ, ისედაც ბევრს აბრუნებენ უკანო...

ქართველებს პირადობები ჩამოგვართვეს და დაახლოებით 10 წუთში ისევ უკან დაგვიბრუნეს.

ღიმილით გამაცვილა ისრაელისკენ შავტუხა ებრაელმა მესაზღვრე გოგონამ.

ვიცი, ვინც იქნებიან ჩემი მასპინძლები — ქართველი ებრაელები, რომლებიც დღემდე დაუღალავად იღვწიან ქართულ-ებრაული ურთიერთობის შესანარჩუნებლად და განსამტკიცებლად. შეიძლება ითქვას, თითოეული მათგანი დიპლომატი გახლავთ, როგორც უწოდებენ, სახალხო დიპლომატები, რომლებიც ერებს და ხალხებს შორის მჭიდრო კომუნიკაციის ყველაზე საიმედო და უტყუარი გარანტიები არიან.

ამ ორი ხალხის — ქართველების და ებრაელების დიპლომატიამ ხომ ურთიერთსიყვარულია, სიყვარულს მოსდევს პატივისცემა. პატივისცემაზე კი იგება ინტერესები, რომელიც არის სწორედ პოლიტიკა...

ჩვენი მთავრობის წარმომადგენლები ხშირად სტუმრობენ ისრაელის სახელმწიფოს. ჩვენ ერებს შორის კი მეკავშირედ და დულაბად ისრაელის ელჩი საქართველოში შაჰმთაი ცჰში გახლავთ — შესანიშნავი პიროვნება და დიპლომატი.

ბენ გურიონის აეროპორტის დარბაზში დამხვდა ორი საქებარი კაცი, ორი ებრაელი — რობერტ ადარი და მერაბ მიქაილი.

მირაბ მიქაილი ქართველთა ებრაული თემის პატივსაცემი და ღირსეული წარმომადგენელია.

მისი წყალობით მოეხვედია ჩემი ცხოვრების ნანატრ ადგილას, ყველა ქრისტიანის საოცნებო ტერიტორიაზე, ვალის მოსახდელად და მუხლის მოსადრეკად, ადამიანის მაცხოვრისა და შემქმნელის პატივსაცემად და ქართველ ებრაელთა ორგანიზაციის „გულთა კავშირის“ საქმიანობის გასაცნობად.

„ჩემი დევიზი ეს არის: ყველა ადამიანს ვცე პატივი, როგორც შემოძლია და რითაც შემოძლია. დამიფასებს თუ არა, ამაზე არასდროს ვფიქრობ“, — ამბობს ბატონი მერაბი, რომელიც 7 ენას თავისუფლად ფლობს. იცის ინგლისური, გერმანული, ივრითი, არაბული, რუსული, ქართული, შესანიშნავად ლაპარაკობს მეგრულად.

მირაბი მიქაილი (მიხელაშვილი —ი.კ.) ჩემს სამგზავრო ჩანთას ხელს არ უშვებს თან ისე თბილად მელაპარაკება, თითქოს ასი წელია ერთმანეთს ვიცნობდით. მეკითხება ყველაფერს, აინტერესებს ქართული, თბილისური ამბები. თვითმხილველისგან, თორემ, ისე, ტექნიკურმა პროგრესმა იმდენად დააბატარავა დედამიწა, გაუგება-

რი მსოფლიოს არც ერთ კუთხეში არაფერი არ რჩება.

რაც შემეხება მე, რომ იტყვიან, თვალები შუბლზე მაქვს, შუბლზეც მაქვს, მხარზეც, ზურგზეც, ცხვირზეც და ყველგან...

ბატონი რობერტი და ბატონი მერაბი კი ისე მიკრავენ გულში, თითქოს მთელი ცხოვრება მართლ ჩემს სტუმრობას ელოდნენ...

კაცმა რომ თქვას, ესაა ზრდილობა, კაცობა, ურთიერთპატივისცემა და ადამიანობაც: თუ რატომ და როგორ ჩნდება ეს გრძობა, განცდა და დამოკიდებულება, ამას ცოტა ქვევით მოგახსენებთ, ჯერ ერთად გავიაროთ ის საოცარი დრო, რაც მე ებრაელებთან ერთად გავიარე ისრაელის მიწაზე.

რობერტ ადარი, ეს ღირსეული ებრაელი და ღირსეული ქართველი ისრაელში, პირდაპირ სასწაული კაცია.

— მთელი ისრაელი თქვენ გესალმებათ, — მეუბნება და თვალბეჭეტი ემშაკუნები უციმციმებს. თან ისე დამაჯერებლად ამბობს ამას, მე იქეთ-აქეთ ვიხედები, ეგება, მართლა ასეა და საღამო ვინმემ არ დამასწროს-მეთქი.

რობერტ ადარი, იგივე რობერტ აჯიაშვილი ქართველ ებრაელთა საქველმოქედო საზოგადოება „გულთა კავშირის“ პრეზიდენტია. ის გახლავთ საქართველოს მწერალთა კავშირის საპატიო წევრი, დავით აღმაშენებლის სახელობის აკადემიის საპატიო წევრი და პროფესორი, ისრაელის ქვეყანაში. საქართველოს მწერალთა კავშირის დესპანი კულტურის საკითხებში ქართულ-ებრაულ ურთიერთობებში შეტანილი განსაკუთრებული წვლილისა და დამსახურებისთვის რობერტ ადარი დაჯილდოებულია ორდენით — „ღირსეული ქართველი ებრაელი“, არის მფლობელი რუსთაველის საზოგადოების საპატიო სიგელის.

რობერტ ადარი ინიციატორი, რომ შეეხვედით ერთმანეთს — „გულთა კავშირის“ საპატიო წევრი

რობერტ ადარი და პაატა იოსებაშვილი

და საზოგადო მოღვაწე, დავიდ ბა-აზოვის სახელობის საქართველოს ებრაელთა ისტორიისა და ეთნოგრაფიის მუზეუმის ყოფილი თანამშრომლები: ამ მუზეუმის ყოფილი დირექტორი მწერალი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი პროფესორი შალვა ჭიჭუაშვილი, ჩემი ძველი ნაცნობი, უსაყვარლესი ადამიანი და პიროვნება, მწერალი და საზოგადო მოღვაწე ნუზარ ჯანაშვილი და მე.

საუბრისას პირველ სიტყვას, როგორც თემის ერთ-ერთ უხუცესს და ღრმად პატივსაცემ ადამიანს, ბატონ შალვას უთმობენ.

შალვა ჭიჭუაშვილი: „პირველ საუკუნეში მოღვაწეობდა კაცი, სახელად რაბინი ილევი, მან გაიმეორა და განაგრცო პოსტულატი: გიყვარდეს მოყვასი შენი, ვითარცა თავი შენი. ამ განცდით ვიცხოვრე მთელი ცხოვრება და ამ შეგნებით გავზარდე შეილები.“

უახლოეს ხანებში გამოვა ჩემი წიგნი „ებრაული სიბრძნის წყარო“, ქართულ ენაზე.

როგორც იცით, — სკოლა, უნივერსიტეტი ქართულად დაავითარე, ქართულად ვაზროვნებ, აქ, ისრაელში, ოჯახში, ქართულად ვლაპარაკობ, ჩემი, როგორც მეცნიერის, სამუშაო ენაც არის ქართული.

წიგნის გამოცემის რედაქტირების პროცესი ძალიან მნიშვნელოვანი იყო. აი, ბატონი ნუზარ ჯანაშვილი და აწ გარდაცვლილი ქალბატონი ნანა ღამბარი არიან ამ წიგნის სარედაქციო საბჭოს წევრები.

შეიძლება მკითხველთა ფართო წრემ არ იცოდეს, რომ მე გამოცემული მაქვს „საქართველოს ებრაელთა ისტორია — ქართულ-ებრაული ურთიერთობანი“.

უდიდესი მოღვაწის — ტარი-

ელ ხანაშვილის არქივში რაც იყო, ყველაფერი მოვიძიე, ეს მასალები დავამუშავე და გამოვეცი 800-გვერდიანი წიგნი — ძალიან საინტერესო სახელმძღვანელო მკითხველთათვის. და ქართველი მეცნიერებისთვის, ზოგადად“.

ნუზარ ჯანაშვილი: „ისრაელი დღესდღეობით არაა დაინტერესებული სხვადასხვა ქვეყნიდან ჩამოსული თანამემამულეების მიერ წამოღებული კულტურის შენარჩუნებით. ამ კუთხით ისრაელში ყვე-

ნუზარ ჯანაშვილი

ლას სრული თავისუფლება აქვს, ოღონდ სახელმწიფო ამაში არ ერევა. სახელმწიფოს პოზიცია ასეთია — ეს არის ისრაელის ქვეყანა, არ გვინტერესებს საიდან წამოხვედი და რა ჩამოიტანე. ჩვენ გვინტერესებს ებრაული კულტურის განვითარება.

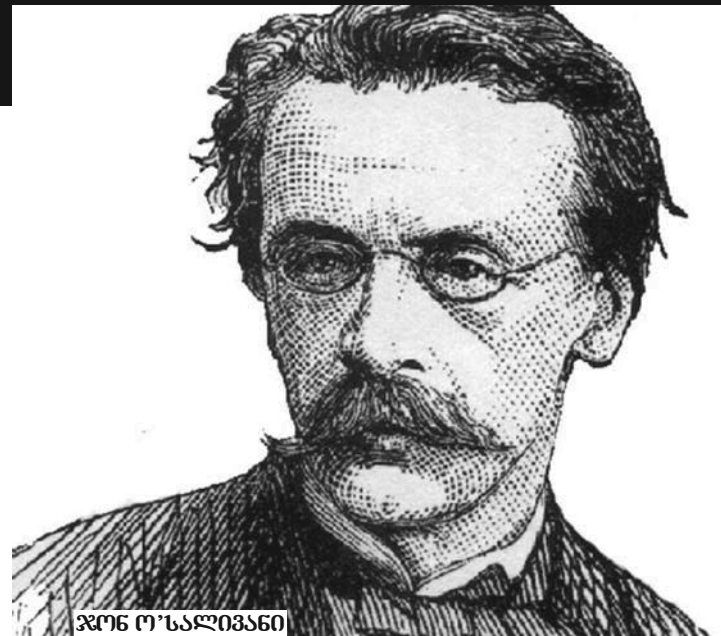
რაც შეეხება საქართველოს, ცხოვრების დიდი ნაწილი საქართველოში გავატარე.

დღეს ისრაელში შეკრულია საქართველოდან წამოსულ ებრაელთა თემი, თუმცა ეს არ ნიშნავს, რომ მიკერძოებული ვიყი, როცა საქმე სახელმწიფოს ეხება. არც არჩვენებში და არც არსად სხვაგან, მხარს არ დავუჭერთ ქართველ ებრაელს იმის გამო, რომ ის საქართველოდანაა. პოლიტიკა სხვა რამეა. სახელმწიფო უფრო უფრო მნიშვნელოვანია, მიკერძოება ასეთ საკითხებში, ყოვლად დაუშვებელია“.

შალვა ჭიჭუაშვილი: „ჩვენ ვაპირებდით, შეგვექმნა ორგანიზაცია, რომელიც ისრაელში ქართველი ებრაელების ცხოვრების კვლევას აწარმოებდა, აბრამ მიქაილი იყო პარლამენტის დეპუტატი მაშინ, შევხვედით მას და გავუზიარეთ ჩვენი სურვილი. მოეწონა ეს ინიციატივა ბატონ აბრამს. დავგვემთ შემდგომი შეხვედრა, რათა სამუშაო გვემეტი გაგვეცნო მისთვის, მაგრამ, სამწუხაროდ, ბატონ აბრამს მას შემდეგ ვეღარ შევხვედით“.

გაცხადებული სპეციალური ანუ შეთქმულება კასოპრიოზის წინააღმდეგ

ჯოზეფ სტალინი

საფრანგეთის ადმინისტრაციის ეროვნული სკოლის კურსდამთავრებული, ყოფილი პოლიტიკოსი და ამჟამად საზოგადო მოღვაწე, მრავალი კვლევის და წიგნის ავტორი მიშელ ჯეფროი პიროვნების თვითმყოფადობის თანამედროვე მამაა. მან გასულ წელს გამოაქვეყნა საინტერესო, დასაბუთებული ღრმა ანალიზი მსოფლიო პოლიტიკური და გეოპოლიტიკური ვითარების შესახებ „სუპერკლასი ხალხების წინააღმდეგ“ ნაშრომში იგი წერს - მსოფლიო სუპერკლასი არის ყველა ქალი და კაცი ყველა კონტინენტიდან, რომლებიც უფრო ახლოს გრძნობენ ერთმანეთთან თავს, ვიდრე საკუთარ ხალხთან. ისინი სარგებლობენ ერთი და იმავე აეროპორტებით, სასტუმროებით, ტრენდული ადგილებით, მაგრამ უგულვებელყოფენ „საკუთარ ხალხს“ მსოფლიო სუპერკლასები არის კონცენტრული წრეების სერია. წრის ცენტრში, რამდენიმე ათასი კაცი მონაწილეობს დიდ საერთაშორისო კონფერენციებში, როგორცაცა და დავოსი და ბილდერბერგი. ისინი ასევე გვხვდებიან ძალიან შერჩეულ ეროვნულ კლუბებში, როგორცაცაა Le Siecle an French American Foundation. ეს არის „დავოსკრატი სოროსკატისთან“. რა არის ეს მსოფლიო სუპერკლასი რომელიც ჩვენ გემართავს? მსოფლიო სუპერკლასი არაა ავადმყოფი გონების ბოძვა ესაა ნამდვილად არსებული რამ და მან ხელისუფლება აიღო დასავლეთში, განსაკუთრებით დასავლეთ ევროპაში. ისაა მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა მფლობელი, ის აფინანსებს კულტურულ მიკროკოსმს, არასამთავრობო ორგანიზაციებს და ზეწოლის ჯგუფებს. ის ყველაზე ატარებს ამომრჩეველთა, ხალხის ნების საწინააღმდეგო პოლიტიკას. საფრანგეთში 2017 წლის საპრეზიდენტო არჩევნების დროს მსოფლიო სუპერკლასმა მოახერხა თავისი კანდიდატი ემანუელ მაკრონის გაყვანა საფრანგეთის პრეზიდენტად. მსოფლიო სუპერკლასი არის ეკონომიკის და ფინანსების უსაზღვრო ბატონობა საზოგადოებაზე და პოლიტიკურ სუვერენიტეტზე ასეა მეოცე საუკუნის ბოლოდან. მსოფლიო სუპერკლასი

აერთიანებს სუპერმდიდრებს რომელთაც მუდამ უნდათ უფრო და უფრო გამდიდრება განსაკუთრებით ეკონომიკური და ფინანსური დერეგულაციის, მათ სასარგებლოდ საგადასახადო კანონების შეცვლის და ბოლოს „მდიდართა სოციალიზმის“ მეშვეობით. „მდიდრების სოციალიზმი“ არის თავისუფალი ვაჭრობის პოლიტიკათა გატარების ხარჯის დაკისრება ხალხისთვის მაშინ როდესაც მოგება მიდის მართო ოლიგარქიას. სუპერკლასი განსახიერებს ფულის განუყოფელ ბატონობას, ადამიანების გადაქცევას სუპერმდიდართა მიერ გამოსაყენებელ რესურსად. ამიტომ ვერ მიუჩენ თავის ადგილს მსოფლიო სუპერკლასს თუ კი არ მოხდება მსოფლიო ეკონომიკის და ფინანსების რეგულირება მსოფლიო სუპერკლასი ასევე განსახიერებს ძველი ესქატოლოგიის დაბრუნებას: ესაა მესიის, ქრისტეს დაბრუნების დაუცდელად და მის გარეშე საკუთარი ძალებით დედამიწაზე სამთხის აგების და კაცობრიობის გაერთიანების ერთ-ერთი პრეტენზია. ეს პრეტენზია თავის დროზე აიტაცა პროტესტანტულმა მესიანებმა და მისმა ანგლო-საქსურმა ვარიანტმა „გაცხადებული ხეველი“-ს ესქატოლოგიამ დააფუძნა მსოფლიო სუპერკლასის კოსმოპოლიტიკური თუ მონდიალისტური პროექტი მსოფლიო სუპერკლასი თვლის, რომ ისაა რჩეული ამ პროექტის განსახორციელებლად. გაცხადებული ხეველი, ამერიკული იმპერიული პროგრამა. ჟურნალისტმა ჯონ ო'სალივანმა ნიუ იორკში მეწარმეებს და აშშ-ს მეთერთმეტე პრეზიდენტ ჯეიმს პოლკს წარუდგინა გაცხადებული ხეველის პროგრამა: „ამერიკელმა ერმა ღვთაებრივი განგებისგან მიიღო გაცხადებული ხეველი, მან უნდა დაიპყროს ამერიკის მთელი კონტინენტი რათა იქ კვებოს და განავითაროს თავისუფლება და დემოკრატია. შემდეგ ამერიკელმა ერმა პროგრესის სინათლე უნდა გაავრცელოს მთელ მსოფლიოზე და უნდა იკისროს მსოფლიოს ლიდერის როლის შესრულება იმით, რომ ამერიკელი ერი ერთადერთი თავისუფალი ერია დედამიწაზე“ ამის გაგონება მსმენელები ენთუზიანებით აღავსო. რა-

მოდენიმე თვის შემდეგ ჯეიმს პოლკმა ამ „ღვთაებრივ მისიაზე“ დაყრდნობით გაამართლა ლაშქრობა „ველური ინდიელებით“ დასახლებული დასავლეთის დასაწყობად და ობსკურანტიზმი პაპისტი კათოლიკეებით დასახლებულ მექსიკაზე თავდასხმა. აღნიშნული პროგრამა დღესაც არის აშშ-ს საგარეო პოლიტიკის ერთ-ერთი ქვაკუთხედი. გამოთქმა „გაცხადებული ხეველი“ პირველად გაჩნდა 1845 წელს ნიუ იორკელი ჟურნალისტი ჯონ ო'სალივანის წერილში რომელიც გაზეთში გამოქვეყნდა იგი აშშ-სგან მოითხოვდა ტენასის რესპუბლიკის ანექსიას რადგან აღმოსავლეთი სანაპიროს ანგლო-საქსებს აქვთ მთელი ჩრდილოეთი ამერიკის დაპყრობის ღვთაებრივი უფლება. იგი წერილში აღნიშნავდა, რომ „განგებამ გვარგუნა გაცხადებული ხეველი რათა გავიშალოთ კონტინენტზე ჩვენი შხარდი სიმრავლის თავისუფლად განვითარების უზრუნველსაყოფად“ აშშ-ს გაცხადებულ ხეველი კონტინენტის ხელახლა დასახლება და იქ მისი ინსტიტუტების დამკვიდრება იმით რომ ეს ინსტიტუტები უკეთესია, ჯობია ევროპიდან მოსულ ინსტიტუტებს. „გაცხადებული ხეველი“ ამერიკელებისთვის. არის. შესასრულებელი მისია, ექსპანსიის ერთგვარი მისტიკა რომელიც კულტურულად და პოლიტიკურად თავის კვალს დაამჩნევს აშშ-ს. ამავე წლის ორ დეკემბერს აშშ-ს პრეზიდენტმა პოლკმა კონგრესს განუცხადა, რომ დოქტრინა უნდა განხორციელდეს უშედავთოდ, რომ აშშ უნდა განივრცოს დასავლეთისკენ და მივიდეს წყნარ ოკეანემდე. ამერიკის ეს მისტიკური ექსპანსიონისური პროგრამა ძირითადად შესრულდა 1840-ან წლებში როდესაც აშშ-ს ეროვნული ტერიტორია გაიზარდა სამოც პროცენტზე მეტით, 1,2 მილიონი კვადრატული კილომეტრით. ეს ექსპანსია იმდენად სწრაფი იყო რომ ამერიკელებმა ეს მიიღეს სალივანის წინასწარმეტყველების აღსრულებად, მათი ერის ღვთაებრივი მოწოდების აღსრულებად ანუ მისტიკური ქსპანსიონიზმის სხვადასხვა გამოვლინება ავლენდა ამერიკული იდეოლოგიის ღრმა ტენდენციებს ღვთაებრივი მისიის.

შემსრულებელი მესიანობა, მაგრამ მისი განსრულება და აშშ-ს რეალიზაცია თანამედროვე ფორმით ასევე განაპირობა ეკონომიკური და სოციალური მიზეზების სერიამაც. „გაცხადებული ხეველი“ ამბიცია აქვს დღევანდელ მსოფლიო სუპერკლასსაც. ეს პროექტი ნამდვილად არის შეთქმულება ადამიანის თავისუფლების, სუვერენიტეტის და ადამიანობის წინააღმდეგ ვინაიდან მსოფლიო მთავრობა გზას გაუხსნის ოლიგარქიის. მსოფლიო დიქტატურას და არა „პლანეტარულ დემოკრატიას“ სუპერკლასი სხვებს აბრუნებს შეთქმულებების მოწყობას რათა უკეთესად შეინიღოს მსოფლიო სუპერკლასი სოციალური კლასია: ესაა ტრანსნაციონალური, ტრანსნაციონალური ოლიგარქია რომლის წევრებიც გვანან ერთმანეთს მათ აღარაფერი საერთო არა აქვთ ქვეყნებთან და ხალხებთან საიდანაჯე მოდიან ეს ხალხი თვლის, რომ ყველაზე განათლებული და აღმატებულია და ამიტომ აქვს სხვებისთვის ბედნიერებაზე საკუთარი წარმოდგენის დაძალების უფლება. მსოფლიო სუპერკლასი შეესაბამება დავოსის პარტიას: ეს ხალხი ყოველ წელს იკრიბება დავოსის მსოფლიო ეკონომიკურ ფორუმზე. შეკრებილები იზიარებენ ლიბერალურ ლიბერტარულ მსოფლმხედველობას რომლის მიღებასაც აძალებენ მთავრობებს. მსოფლიო სუპერკლასმა დასავლეთში ხელისუფლება აიღო მეოცე საუკუნეში მომხდარი სამი ისტორიული ცვლილების. წყალობით: გამოიკვეთა ანგლო-საქსური ზეძლიერება, დას-

რულდა სოციალიზმი და კომუნიზმი. ბოლოს, ხდება ეკონომიკის გლობალიზაცია. სუპერმდიდართა მსოფლიო სუპერკლასი განსაკუთრებით გაახარა სოციალიზმის და კომუნიზმის დამხობამ. ამ კლასს აღარ ეშინია იმისა, რომ დასავლეთში შეიძლება მოხდეს რევოლუცია რომელიც დაემუქრება მათ პრივილეგიებს და ინტერესებს: მსოფლიო სუპერკლასი ფიქრობს რომ მიგრაციით, დელოკალიზაციით და ხელოვნური ინტელექტით შეიძლება ხალხების შეცვლას და შემდეგ ხალხების გარეშე არსებობას (უკვე ბევრგან ადამიანებს ცვლიან რობოტებით თუ კიბორცებით) ანგლო-საქს მილიარდერებს მუდამ პქონდათ პრეტენზია მსოფლიოს მართვაზე, მაგრამ მეოცე საუკუნის ბოლოს დაიჯერეს რომ მათ ამიერიდან აქვთ მსოფლიოს მართვის შესაძლებლობა. მსოფლიო სუპერკლასი ფუნქციონირებს ოთხი წრის ენერჯიაში მოყვანით: ეს წრეებია ტრანსნაციონალური, ფინანსური და ეკონომიკური სიმდიდრის წრე, მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა და კულტურის წრე, არასამთავრობო ორგანიზაციათა და სამოქალაქო საზოგადოების წრე, და ბოლოს საჯარო, სახელმწიფო ელიტების წრე. ტრანსნაციონალური ფინანსური და ეკონომიკური სიმდიდრის წრეშია ყველაზე მეტად კონცენტრირებული ძალა. ისაა ყველაზე გაუმჭვირვალე წრე, ის ყიდულობს ყველა დანარჩენ წრეს და გავლენას ახდენს ყველა დანარჩენ წრეზე. პირველ წრეში, სულ რამოდენიმე ათასი კაცია, მაგრამ დანარჩენ წრეებში გაცილებით მეტია განსაკუთრებით იმით, რომ მათში ბევრი სასარგებლო იდიოტია. მსოფლიო სუპერკლასი არის იმპერსონალური, განუსახიერებელი და კოლექციონალური, მას მოუხელთებელი ხელისუფლება. მსოფლიო სუპერკლასი ოლიგარქიაა და არა ელიტა მას მუდამ ურჩევნია სხვებზე გავლენის მოხდენა და არა პერსონალური უშუალო მოქმედება. ამიტომ შეიძლება მსოფლიო სუპერკლასის და მისი პროექტის გაივივება შეთქმულებასთან.

(გაბრაქილავა იძნება)
ქმიშვან ზარნაძე
599 52 60 30

FACEBOOK ოპიზი ქართულ სოციალურ სივრცეში

საზაფხულო შეგებულებების დრო იწურება და სოციალურ ქსელში პოლიტიკური დუღილის ტემპერატურა მატულობს. აგვისტოს ომის 11 წლისთავზე დაწვეულ დებატებს – შექმლოთ თუ არა საქართველოს ომის თავიდან აცილება, ფეისბუქ-ომების მთელი წყება მოჰყვა. სოციალური ქსელის მომხმარებელთა ნაწილი ფიქრობს, რომ სააკაშვილმა დასავლეთის რეკომენდაციები არ გაითვალისწინა და რუსეთის პროვოკაციას წამოეგო, ნაწილი კი დარწმუნებულია, რომ პუტინმა სამხედრო აგრესია ომამდე დიდი ხნით ადრე დაგეგმა და ამის თავიდან აცილება შეუძლებელი იყო.

„ქართულმა არტილერიამ ცხინვალის დაბოლოება, როცა იქ ხალხი იყო ეს ნათლად წერია ტალიანის დასაკენაში“ – ამის შესახებ შალვა რამიშვილიმ „პოსტ-ტვ“ ანალიტიკაში განაცხადა და საზოგადოების მწვავე კრიტიკაც დაიწყო. მოგვიანებით, ჟურნალისტმა სოციალურ ქსელში განმარტა, რომ მხოლოდ რუსთაველზე მიმდინარე ანტიოკუპაციური აქციის ერთ-ერთი ორგანიზატორის მიერ 2012 წელს ნათქვამი გაახმოვანდა და მისი მისამართით ნათქვამი ყველა სალანძღავი სიტყვა დიდმელაშვილს ეკუთვნის, როგორც ტექსტის ავტორს:

„გუშინ გადავიღე ვიდეო რუსეთ-საქართველოს ომზე. დავდე „პოსტვ“ ანალიტიკაზე. მაგინებლების უზარმაზარი არმია შემომივიარდა. მკვდარ-ცოცხალი არ დაბოლოვებს. ცემითაც დამემუქრნენ. გამკიცხეს და გამოათხეს, სამარცხვინო ბოძზე გამაკრეს. მოდალატე, პუტინის მონა მიწოდეს... არა და მე მხოლოდ შოთა დიდშენაშვილის სტატუსი წავიკითხე აგვისტოს ომის შესახებ რომ დაწერა 2012 წელს“ – განაცხადა შალვა რამიშვილი.

ჟურნალისტის თქმით, დარწმუნებულია, რომ ნაციონალები და მათი მხარდამჭერები ქვეყნის „მთავარი ანტისაოკუპაციო აქციის“ სულისჩამდგმელს ამ „კოლაბორაციონისტულ ტექსტს“ გაუტარებენ და „ოკუპანტის მსახურად“ მას გამოაცხადებენ, თუმცა ეს არ აღეგულებს. „ჩემნაირებს ძალიან ღრმად ჰკიდიათ რას იტყვიან მათზე 9 ნომერი ქაჯი ჯანგო და ცუნა ჰიპსტერი გვარამია“ – წერს რამიშვილი.

აგვისტოს ომიდან 11 წლის შემდეგ, გორის სოფლების სახელოვეს უკანონო ბორდერზაციის პროცესების გააქტიურება სოციალური ქსელის მომხმარებელთა ნაწილმა სააკაშვილის ხელისუფლების მიერ გაფორმებულ კაპიტულანტურ შეთანხმებებს დაუკავშირა. მაგალითად, ჟურნალისტი იოსებ ჭუმბურიძე დარწმუნებულია, რომ რუსეთი უბრალოდ, იღობავს 2008 წელს სააკაშვილის მიერ მონიშნულ (ნაჩუქარ) ტერიტორიას.

„2008 წლის ომამდე: 1. სააკაშვილმა კოდორის ხეობას ზემო აფხაზეთი უწოდა, ანუ რუსეთს მოუნიშნა წასადები ტერიტორია; 2. სააკაშვილმა შექმნა სამხრეთ ოსეთის დროებითი(?) ადმინისტრაცია და რუსეთს მოუნიშნა წასადები ტერიტორია.“

შედეგები: რუსეთმა წაიღო „ზემო აფხაზეთი“ და შიდა ქართლის „რამდენიმე ქვადორიანი სოფელი“ (მიშას გამოთქმა!).

2008 წლის ომი? სპექტაკლი რეალური მსხვერპლით. დღეს?

რუსეთი ბოლომდე იღობავს მიშას მონიშნულ(ნაჩუქარ) ტერიტორიას სხვა სიმართლე არ არსებობს!“ – წერს ფეისბუქში იოსებ ჭუმბურიძე.

ჟურნალისტის ფეისბუქ პოსტს პარტია „კანონი და სამართალი“-ს დამფუძნებელი შალვა რამიშვილიმ გამოეხმაურა და ჭუმბურიძეს „ოკუპანტის გამპრავებელი“ უწოდა:

„აი ამას უყურეთ რაა, ჩვენი ქვეყნის ანექსია მიმდინარეობს, ყოველ წამს მიწას ვკარგავთ და ეს ზღვარგადასული ჭანჭიკი, ოკუპანტის გამპრავებელი რას ბედავს. ხომ გახსოვთ ცოტა ხნის წინ ვწერდი! აი, ეს დაქირავებული“ ჟურნალისტი „ფოფხადის – გვარად „ჭ“.

17 აგვისტოს ტელეკომანია „რუსთავი 2“-ის ყოფილმა გენერალურმა დირექტორმა საზოგადოებას ახალი ტელევიზიის დაფუძნების შესახებ ამცნო. ნიკა ბჟანაშვილის თქმით, „მთავარი არხი“ ეთერში იმაზე ადრე გავა, ვიდრე ვინმეს წარმოუდგენია.

„ნიკა გვარამიამ ერთი რამ თქვა და ორი ტყუილი“ – ასე გამოეხმაურა ანალიტიკოსი ირაკლი ლატარია რ2-ის ყოფილი დირექტორის განცხადებას:

„ახალი ტელევიზია დავარეგისტრირეთო?“

ჯერ ერთი, ტელევიზია არა – შპს ზეა საუბარი, რომელიც შეუძლია ყველას, ვინც მივა საჯარო რეესტრში და გადაიხდის 200 ლარს და მეორე და მთავარი, გუშინ (16 აგვისტოს) კი არა, პირველ მარტსა კომპანია დარეგისტრირებული, რომელიც კარგად ჩანს საჯარო რეესტრის ამონაწერიდან) 16 აგვისტოს კი, განახლება გაუკეთეს. არა რა, სიმართლის თქმა მათგან წარმოუდგენელია, ჯერ არ გაფართოვდებულან და თავიანთ სექტანტებზე მუშაობენ უკვე“ – დაწერა ლატარია.

თუ ეს პოსტი ნაციონალებმა მეტ-ნაკლებად მშვიდად „გაატარეს“, შინაგან საქმეთა მინისტრის მხარდამჭერ სტატუსს კრიტიკის ქარცეცხლი დაატყდა თავს. მოვიანებით გაირკვა, რომ ამ მიმართულებით განსაკუთრებით, ნინო ჯანგირაშვილი იაქტიურა.

„არ ვაპირებდი ამის დადებას, მაგრამ ქალბატონ ნინო ჯანგირაშვილმა უკვე ძალიან ბევრი იკადრა და ყველას გვაგინებს ირბად და ცდილობს იყოს ზრდილობიანი. ეს მისი ქაჯური მესიჯია, რომელიც ეხებოდა იმ პოსტს, სადაც განხილავ ვწერდი სიმართლეს. კერძოდ იმას, რომ მისი მინისტრობის დროს უამრავი ბარიკადაიჭირეს. ასეთი ჟურნალისტები, „ტეხავს“ – წერს ლატარია და ჟურნალისტთან მიმოწერის სქინის აქვეყნებს: „ირაკლი ლატარია – რატომ გაეფიქრეთ ამ ბოლო პოსტზე? საეჭვოდ. სულ კარგად ბრძანდებოდეთ.“

ნინო ჯანგირაშვილი – საეჭვოდ იმაზე დიდი ყ*ე ყოფილხარ, ვიდრე წარმოემდგინა.

ირაკლი ლატარია – რასაც

იმსახურებ, იმას არ ვიკადრებ, რომ გაკადრო“.

თუ გვარამია ახალი ტელევიზიის დაფუძნებას აანონსებს, ჟურნალი „ტაბულას“ დამფუძნებელი შალვა რამიშვილი „თავისუფლების ინსტიტუტის“ აღდგენის შესახებ ინფორმაციას ავრცელებს:

„ამბავი მაქვს მეთქი, ადრე ვთქვი! უკვე რეესტრში წავიდა დოკუმენტები და გამოვაცხადებ! თავისუფლების ინსტიტუტი აღდგა! მოკლედ, მასონთა ლოჟა ადგილზეა და ფორმაში დგება!“ – წერს ჟურნალისტი.

ჯერჯერობით, რა მიზანს ემსახურება ერთ დროს გავლენიანი ლიბერალური ინსტიტუტის აღდგენა, რომელიც წლების მანძილზე, საზოგადოებრივ – პოლიტი-

კურ პროცესებში დიად ერეოდა და ქვეყნის პოლიტიკურ ელიტას „თამაშის წესებს“ კარნახობდა, თუმცა ჟურნალისტი ფეისბუქ-პოსტს საზოგადოებაში უკვე მოჰყვა მწვავე გამოხმაურება.

„ეს დღევ დადგა, საქართველოში ფაშისმის ინსტიტუტი აღდგა, რათ უნდა თავისუფლებას ინსტიტუტი?“ – დაწერა ჟურნალისტი კოკა ყანდიაშვილმა სოციალურ ქსელში, რასაც თამარ ჟურნალისტი იმეილმა ასე უპასუხა: „ჯერ არაფერი გვიქნია და ეს პირუტყვები რა დღეში არიან“.

როგორც მოსალოდნელი იყო, კოკა ყანდიაშვილის ფეისბუქის გვერდზე მალე პასუხის პასუხიც გამოჩნდა:

„ეს კრუპსკაიაზე სიმბატიური – აღადგენს „თავისუფლების ინსტიტუტს“, სადაც ადამიანები, როგორც მოსალოდნელი იყო, თავიდანვე პირუტყვები არიან...“

თუ, ფაშისმ – გიგა ბოკერიას, ან მისი გულის სევასტიკა – ჩერგოს მონა არ ხარ, მაშინ შენ ხარ პირუტყვი. კარგი სლოგანია, „პირუტყვების ინსტიტუტი“... ბოკერია-ჩერგოლივიშვილის – „პირუტყვების ინსტიტუტი“.

და ბოლოს, ფეისბუქ-პოსტებიდან გამოვარჩიეთ საქართველოს პირველი პრეზიდენტის შვილის წერილი, სადაც ცოტნე ბამსა-ხუბარია ტელეკომპანია „რუსთავი 2“-ს გია ჭანტურიას შესახებ გასული სიუჟეტის გამო აკრიტიკებს.

„როდემდე არ უნდა დაილიოს ამ ქვეყანაში იუდეების მამები? როდის ზრუნავდა გია ჭანტურია ინსტიტუტებზე და ქვეყნის აღმშენებლობაზე, კითხვას და ქვეყნის დამანგრეველს რუსთაველზე რომ პოლიტიკურ მხარდაჭერას აძლევდა, თუ დაკითხვებზე ხალხს რომ აწამებდა და ფეხებში ესროდა სამშობლოზე შეგვარებულ ადამიანებს, რომელთა ერთადერთი დანაშაული ის იყო, რომ ქვეყნის ნგრევა-ძარცვას და კანონიერი ხელისუფლებისთვის სროლას არ დაუჭირეს მხარი?! თუმცა, იუდა კაცი იყო ამათთან შედარებით!“

როდის უჭერდა ჭანტურია დამოუკიდებლობას მხარს, ედებეს რაზმები რომ ბალტინის ჯარებთან ერთად იბრძოდნენ სამეგრელოში ქართველების წინააღმდეგ?!

...ხალხს, რომელმაც არ იცის მისი წარსული, ვერასდროს ააშენებს მომავალს. და ვხედავთ ყოველდღე, რომ ლალატი აქ არ ტეხავს, არაა სირცხვილი, არაფერს შეიკავებს თავს მისგან, თან ცოტა მატერიალური ინტერესიც თუ მოსდევს... სწორედ ამიტომ, რომ მოდალატეს, ქვეყნის დამანგრეველს აქ არც მორალური შეფასება მისცემა და არც სამართლებრივი... ჰოდა, იმის იქეთაც წასულა ასეთი ქვეყანა!!!

ჰო, კიდევ, ილია ჭავჭავაძის მოძღვრება გადმოიბანა ჭანტურია ამ პოლიტიკაში, რომელი მოძღვრება, საქართველო – ქარ-

თველებისთვის, ედებეს პროგრამაში რომ ეწერათ? დაიხ, ძვირფასებო, ნამირალა ჭანტურია და სარიშვილი ზვიად გამსახურდიას აბრალებდნენ ამ ფრაზის ავტორობას, არადა, საკუთარი პარტიის საპროგრამო დოკუმენტში ეწერათ...“ – წერს გამსახურდია.

დუკლაბთა თარაუი საქართველოში

დუკლაბი №1 აუ, ეს მართლა მბარაი დუკლაბი ყოფილა, რაბა!

ისე, ხან მგონია, რომ ამათ ირაკლი ოქრუაშვილის ნაცვლად ნიკოლოზ ბარათაშვილი დაიჭირეს, რომელიც ცოტა ხანში გისოსებიდან ამოქარგულ „პლატოკს“ გადმოაგდებს. თუმცა რა გითხრათ, რით გაგახაროთ? ადამიანის მსგავსი არსება, რომელიც 20 ივნისის ღამეს პოლიციელებს ურტყამდა და ამის გამო ციხეში შეაგდეს, ძალიან ჰგავს დუკლაბს ოქრუაშვილს. მოკლედ მიჯახუნდა თუ არა მის ზურგს უკან რკინის მძიმე კარი, ეგრევე დაჯდა და „ესეებს“ წერა დაიწყო:

„ადვილი არაა სამართლო საკანში ყოფნა, როდესაც არც დამლაპარაკებელი გყავს და არც ტელევიზორი გაქვს.

დილას კოლოს ხმამ გამაღვიძა. თავიდან ვიფიქრე მოგვლავ მეთქი, მაგრამ მალევე გადავიფიქრე. – მაინც მართო ვარ და ის მაინც მყავდეს თანამოსაკნედ მეთქი გავიფიქრე.

ცოტა ხანში გამოველაპარაკე და ვიფიქრე ასე უსახელოდ ხომ არ ვესაუბრები, რაღაც სახელს დავარქმევ მეთქი.

სახელის შესარჩევად ბევრი ფიქრი არ დამჭირებია და ორ წუთში ბიძინა დავარქვი, აბა სხვა რა სახელს დავარქმევდი, როდესაც მისი ერთადერთი ფუნქცია საკანში ისაა, რომ მე მიკბინოს და სისხლი ამომწოვოს, როგორც ნამდვილი ბიძინა წოვს სისხლს ქვეყანას.

თითქოს მიჩნია და გაითავისა სახელი. საკნის ბოლოში რომ იჯდეს და ბიძინა დაუძახო, ეგრევე მოფრინავს. როდესაც მკბენს, ვა-

გინებ და ამკარად ესმის. როდესაც დაფრინავს ან სადმე ზის, ვესაუბრები ფილოსოფიაზე, სახელმწიფოს მოწყობაზე, ქვეყნისა და ხალხის სიყვარულზე, მაგრამ ჭკუა, მისი ზომებიდან გამომდინარე, ზუსტად იმხელა აქვს, რაც ნამდვილ ბიძინას და თავში არაფერი შესდის.

ახლა ვფიქრობ რა მეთოდი მოვიგონო ისეთი, რომ მის პენტიუმ 0,0000005-იან თავში რამე შევიდეს, კი მკბენს და მწოვს სისხლს, მაგრამ მოსაკლავად მაინც მეცოდება.

როგორც ვეველაფერს თავისი დასასრული აქვს, კოლოს ცხოვრებაც სადღაც უნდა დასრულდეს. 2020 წელს საპარლამენტო არჩევნებზე, საარჩევნო უბნები რომ დაიკეტება, ზუსტად 8 საათზე „მოვკლავ“.

ცხოვრებული ავლიბი ცოცხალი რომ იყოს, დაისვამდა წინ ამ უტრაკო ჯეფელს და დაუსვამდა ასეთ შეკითხვებს: ბატონო ირაკლი, ესე იგი, თქვენ ხშირად ესაუბრებით კოლოს ფილოსოფიაზე, სახელმწიფოს მოწყობაზე, ქვეყნისა და ხალხის სიყვარულზე, ხომ?

ირაკლი თავს ჩაქინდრავდა, მერე საკუთარ ხელებს დახედავდა და ამოიბუფბუფებდა – ჰო, ჩემო ბატონო, სწორედამა რომ ასეაო.

კეთილი, ეს ძალიან კარგაო, – მიუგებდა ავლიბი და ეგრევე გადავიდოდა მორე შეკითხვაზე: ესე იგი, თქვენ ღრმად ხართ დარწმუნებული, რომ ეგ კოლო ბიძინა ივანიშვილია, ხომ? აააა, გასაგებია, კეთილი.

ესე იგი, თქვენ ამბობთ, რომ კოლო გიჯერებთ, როდესაც დაუძახებთ, მოდის, ჯდება სავარძელში

და ყურადღებით გისმენთ. თუმცა აქვე ამბობთ, რომ სისხლს გწოვთ, ეს როგორ? ააა... მის თავში მაინც არაფერი შედის? ერთი ეს მითხარით, კოლოებთან ურთიერთობა ადრეც გქონიათ თუ ეს პირველი შემთხვევაა? ჰო, სააკაშვილმა რომ ის გიქნათ, მაშინ რწვილთან და ჭიანჭველასთან გქონდათ ურთიერთობა? რას მეუბნებით, ისინი რკოს გთხოვდნენ? და რას ამბობდნენ, რკო ვის უნდა მიუტანოთ? აააა... სააკაშვილსო, ხომ? არ მიეცით? კარგია, რომ არ მიეცით, წინააღმდეგ შემთხვევაში რკოს გარეშე დარჩებოდით და ცხოვრება უფრო გაგიჭირდებოდათ. ბატონო ირაკლი, ჩვენთან უნდა დაგტოვოთ, აქ ბევრი კოლოა, შეგიძლიათ, პარტიაც ჩამოაყალიბოთ, არჩევნებშიც მოიგოთ. აბა, ნახეთ, როგორ კარგადა ჟღერს: „თავისუფალ კოლოთა მოძრაობა“. ესე იგი, დარჩებით, ხომ? კეთილი და პატიოსანი, ჩვენ საუკეთესო პალატას შევირჩევთ.

დუკლაბი №2 ქალბატონი ინელი დუბილი

ვერასოდეს ვიფიქრებდი, ქალბატონ ენმელ მაჭავარიანზე თუ მომიწევდა წერა. დიახ, ამჟამად პარლამენტის წევრი როა და იქ საიდან მოხვდა, გაუგებარი როა. სხვათა შორის, გაუგებარი კიდევ ბევრი რამეა, მაგრამ ამაზე

უახლოეს მომავალში ვისაუბროთ.

მოკლედ, ქალბატონმა ენმელმა „სკანდალი“ გააძრო, ნუ იტყვიან - ქალი, რომელიც ბიძინა ივანიშვილზე ლოცულობს და პარლამენტშიც არაერთხელ განაცხადა, სანამ ბიძინას ახსენებთ, პირი გამოირეცხეთ, კბილები გაიხეხეთ და თავებაც დაიბანეთო, დაბადების დღეს ამავე ბიძინას მოსისხლე მტერს, ათასნაირი სისულელისა თუ სიცრუის გამავრცელებელს ულოცავს დაბადების დღეს. ელენორა კილამეს ამ დღეებში 50 წელიწადი შესრულებია. თავისთავად, დაბადების დღის მილოცვა არაფერია, ყველა ადამიანს აქვს

უფლება, ვისაც უნდა, იმას მიულოცოს და ვისთანაც უნდა, ჭიქა იმასთან ასწიოს, მაგრამ აქ საუბარია „ოცნების“ დეპუტატზე, რომლის სურათებსაც ცოტა ხნის წინ თვით დიდი ელიკო, მისი შვილი და ე.წ. შურნალისტი ნანუკა შორთოლიანი „ფეისბუქში“ დაათრევდნენ და ძალიან მწარედ ჰკილავენ. ეს ადამიანები სიბილწეებს რომ ავრცელებენ ბიძინა ივანიშვილზე, ეს უკვე აღვნიშნე!

ამოცანა გვეკითხება: რატომ უნდა შეასკდეს და იომოს „ქართული ოცნების“ მომხრე მოქალაქემ ამ ბინძურების წინააღმდეგ მაშინ, როცა იმავე „ქართული ოცნების“ წევრი, საქართველოს პარლამენტის დე-

პუტატი ქალბატონ ელენორას ასე სახალხოდ ეთითლიბუნება?! აი, საკუთარი თვალით იხილეთ ენმელ მაჭავარიანის „შედევრი“ ელიკო კილაძისადმი მიძღვნილი (სტილი დაცულია):

„ელისო იუბილეს გილოცავ! გისურვებ ყველაფერს კარგს და საუკეთესოს... თუმცა, როცა ეს გოგოცუნა უკვე გყავს, ამაზე კარგი და დიდებული რაღა გისურვო?! უფლადა დაგლოცოს და დაგიფაროს მასთან და ყველა შენს საყვარელ ადამიანთან ერთად“!!!!

ეს ქალბატონი, რომელიც ერთი მხრივ „ოცნებას“ და ბიძინა ივანიშვილს ეტრფის, ხოლო მეორე მხრივ - მის მტრებთან

აქვს კუდი გადაბმული (არ გამოვიცხავ, „ჩიტობდეს“ კიდევაც), ჩემი თაობის შურნალისტი. მართალია, მის მიერ რაიმე სერიოზული დაწერილ-გადაღებული არაფერი მინახავს, მაგრამ 2012-2013 წლებში, როცა ბატონი ბიძინა ფართომასშტაბიან პრესკონფერენციებს მართავდა, სულ იქ იჯდა, წინა რიგებში. არც შეკითხვას სვამდა, არც ემოციას გამოხატავდა რაიმე საკითხზე, უბრალოდ იჯდა და იჯდა. სულ მიკვირდა, კაცო, ნეტა ამ ქალს ან სარეცხი არ აქვს გასარეცხი, ან ცომი არ აქვს მოსახელი, ან ქვაბი არ აქვს გასახევი, ან კომპოტები არ აქვს მოსახევი-მეთქი? თუმცა მე, როგორც პატიოსან ოჯახში გაზრდილს,

არასოდეს მომსვლია აზრად, ეს შეკითხვა მისთვის პირადად დამეცა. თურმე სადა ბანაობ, თავო ჩემო? თურმე რისთვის იჯდა და იჯდა ივანიშვილის წინ „სკამეიკაზე“? აგერ, გავიხედე და რას ვხედავ, პარლამენტში არ მოვხვდა?!
კიდევ ერთხელ ვიმეორებ: პირადად მე სულ ფეხებზე მკიდა, ვინ ვის რას მიულოცავს, უბრალოდ ვამბობ, რომ ეს ყველაფერი არის ამაზრზენი „ქართული ოცნების“ მხარდამჭერებისთვის, იმ ადამიანებისთვის, რომლებმაც თავი გადადეს „ნაციონალებთან“ და მათთან გათანაბრებულ ავანტიურისტებთან ბრძოლაში!

საკითხი მარტივია: თუ შენ მტრებს ტრაკში უძვრები, მე შენ რატომღა უნდა დაგიცვა, რატომღა უნდა გადაგეფარო, შე დებილო?!
აი, ბოლოს მაინც წამომცდა, რომ ენმელ მაჭავარიანი ცოტა წაუღებოდა... პრინციპში, წაუღებოდა კი არა, უკვე სტაჟიანი დებილია!

გაელა ზამელაშვილი
555 48 48 61

კიდევ ერთი „სიკვდილის უდელტეხილგამოვილილი“ სოხუმელი ქალბატონი ბროლინა (ჩიტო) მსართიან-ახალანა ოჯახისა და ქვეყნის წინაშე ვალმოხდილი შეუდგა მარადისობას.

გულისტკივილით ვუსამძიმრებთ შვილებს – თამაზ და თამილა ახალაიებს, მმას ელგუჯა ესართიას.
პანაშვილი: პარასკევს და შაბათს. ვარკეთილი 3, II მ/რ, მე-9 კორპ. I სადარბაზო, ბინა 13.
ბამოსპენება: ივერიის ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატის სახელობის ტაძრიდან. ვარკეთილი, საქართველოს ერთიანობისთვის მებრძოლთა ქ. N77

საერთო გაზეთი
მთავარი რედაქტორი: ვახტანგ ხარჩილაძე

გაზეთის გამოცემა შეზღუდულია
შპს „ელვა-ჯი“-ს მფლობელი
+995 32 238 26 73; +995 32 238 26 74

იბეჭდება შპს „ასავალ-დასავალის“ სტამბაში.
აგლადის 39. E-mail: asavaliprint@yahoo.com

ISSN 2233-3983
9 772233 398001

<http://www.saertogazeti.ge>